

Kral Abdullah'ın ölümü ve iktidar kavgasında ABD pelerini...

Suudi Arabistan Kralı Abdullah bin Abdulaziz'in ölümünün ardından Suudi krallığına ilişkin bir dizi tartışma ortaya çıkmaya başladı. Abdullah'ın ölümünün ardından çıkan en ciddi tartışma ise Müctehid'in Twitter'daki açıklamaları oldu.

Suudi Arabistan'daki siyasal gelişmelere ilişkin açıklamalar yayımlayan "Müctehid" in verdiği bilgilerin bir süre sonra gerçekleşmesi nedeniyle, açıklamalar ülke gündemini meşgul etmektedir.

📖 Sayfa 08

Tarımda tasfiye süreci derinleşiyor "Mülksüzleştirilenler, mülksüzleştirilecektir"

Köylüler, bugünlerde kendileri dışında pek az insanın dikkatini çeken bir sorunla uğraşiyor. Devlet, tarım sektörünü şirketleştiriyor. Toprak mülkiyetinin gaspı dolayısıyla mülksüzleştirme anlamına gelen Toprak Koruma Kanunu'yla, tarım arazileri

tamamıyla tarım tekellerinin kâr alanı haline getiriliyor. Gündemdeki siyasal gelişmelerin gölgesinde yürürlüğe giren bu kanunla devlet, tarımda şirketleşmenin önündeki engelleri kaldırıyor, köylüleri mülksüzleştiriyor.

📖 Sayfa 09

Özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 24

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

29 Ocak-4 Şubat 2015

Özgür Gelecek'ten

Katillerden hesap sormak için...

"Lanet olsun böyle adalete" ... Gezi şehitlerinden Ali İsmail Korkmaz'ın annesi Emel Korkmaz 20 Ocak günü Ali İsmail davasının karar duruşmasının ardından TC'nin adalet sistemine böyle haykırdı öfkesini. Ali İsmail'in katilleri komik ceza istemi ile yargılanırken; aynı "adalet oyunu" 23 Ocak'ta görülen Hrant Dink davasında da mahkemenin delilleri karartması ile sürdü.

TC'nin kendi yarattığı katillerini koruması sürpriz değil elbette; üstelik aynı süreç içerisinde Gezi İsyanı'nın patlama noktası olan Gezi Parkı'nın bulunduğu Taksim'e dair, Beyoğlu Belediye Başkanı'nın "Taksim projesi ilkbaharda başlayacak" demesi de önümüzdeki baharın yeni sancılara gebe olduğunu gösteriyor.

O zaman hazırlayalım suç sayılan "deniz gözlüklerimizi", Ali İsmail'in, Hrant'ın, Cizîre'de katledilen bütün çocukların hesabını sormak için!

Krallar ölür, soytarılar yas tutar!

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın rant alanı olarak gördüğü ve emperyalist efendilerinden öğrendiğini tatbik ettiği Somali'ye ziyareti, Suudi Arabistan Kralı Abdullah bin Abdulaziz el Suud'un zatürreden ölümünün ardından yarıda kesildi. Oysa ne badireler atlatarak gitmişti Somali'ye! Yoluna bombalar döşemişler ama o yine vazgeçmemişti. Somalili bir çocuğun onu dikkate almayıp, keyifle uzanması o bombadan daha fazla etki yapmıştı ama bunu bile belli etmedi.

Kral Abdullah'ın Arap halkları üzerindeki zulmü, emperyalist-kapitalist sistemin bölgedeki bekçiliği bilinen bir gerçek. Buna rağmen dünyada en çok ve uzun süre bu ölüme yer verilen ülkemizde üstüne üstlük bu halk düşmanı için 1 günlük yas ilan edildi. Kralınızın yasını soytarılarınız tutsun!

Bizim yasımız; Ümit Kurt, Nihat Kazanhan, Mahir Çetin, Ali İsmail, Berkin Elvan, Hrant Dink, Mehtap Zengin'dir! Bizim yasımız Maraş, Sivas, Roboskî, Şengal'dir! Biz öyle soytarılar gibi yapmacık yas tutmayız. Bizim yasımız ağlayıp, karalar bağlamak da değildir. Biz yasımızı, ölümsüzleşenlerimizin öfkesini direnişe dönüştürerek tutarız. Bizim yasımız direniş, bizim yasımız zafer olacaktır!

Emekçinin Gündemi

Sessizliği metal işçilerinin...

📖 Sayfa 05

Pusulâ

Beşler: Düşlerimize sonsuz bağlılık demektir 📖 Sayfa 11

Göğün Yarısı

Tüketici ve kendini tekrarlayan tartışmalar... 📖 Sayfa 07

Gündem

Arsız faşizm!

📖 Sayfa 03

Dedaş'ın hayali faturası, halkı mağdur etti!

📖 Sayfa 6

"Birinci komündenim heval!"

📖 Sayfa 12

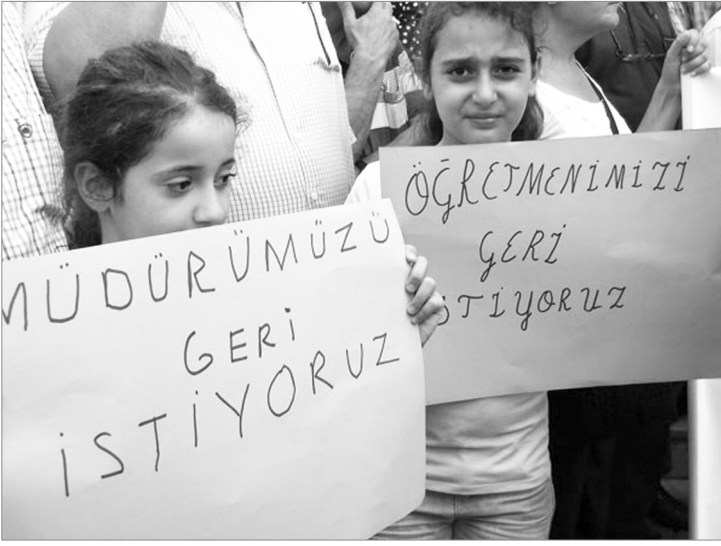
Tepe Home işçileri; "Yaşayan ölü olmayacağız!"

📖 Sayfa 4

Mısır'da tarih grevlerle yazılıyor!

📖 Sayfa 10

Okullarda kadrolaşma

26 Aralık'ta listeler tamamlandı, okul müdürleri il-ilçe milli eğitim müdürlüklerine gönderdi, birkaç gün içerisinde sonuçların açıklanması gerekirken henüz hiçbir açıklama yok...

Kadrolaşmanın almış olduğu boyut herkesin malumu. Her iş kolunda gayet açık görünür bir şekilde artarak kadrolaşılıyor iktidar. Eğitim iş kolundaki kadrolaşma 4+4+4 "dönüşümü" ile ciddi boyutlara ulaştı. Okulların dönüşümü ile başlayan süreç il-ilçe milli eğitim müdürlerinin istenilen özelliklere sahip olanlarının göreve getirilmesi ile devam etti. İktidarın göreve getirdiği müdür ve şube müdürleri, okullarda çalışacak okul müdürlerini de kendileri seçti.

"Çalıştığı kurumda 4 yılını dolduran idareci göreve devam etmeyecek; okulda müdürü öğretmen, veli, öğrenci kendi seçecek" aldatmacasıyla kamuoyunu servis ettiler. Bu aldatmacanın pratikteki karşılığı, okuldaki en kıdemli ve en kıdemsiz öğretmen, okul aile birliği başkanı ve okul temsilcisi öğrencinin toplam puan oranı % 40, il-ilçe milli

eğitim müdürlüğü % 60 puan oranı ile süreç devam etti ve göreve devam edecek yöneticiler belirlendi. 100 üzerinden 75 ve daha üstü puan alanların il milli eğitim müdürünün teklifi ve valinin onayı ile görevleri 4 yıl daha uzatıldı.

Bir sonraki adım, müdürlerin yardımcılarının belirlenmesidir. Yine kamuoyuna müjde olarak sunulan sürecin oyuncuları rollerini çok iyi oynadı. Okul müdürlerine beraber çalışmak istediği yardımcısını kendisi seçebilme "yetkisi" verildi. Öğretmen olarak 8 yıl görev yapmış bulunan herkes bu görev için başvuru yapabilme hakkına sahip.

Hakların uygulamada bir karşılığının olmadığı ise önceki pratiklerden sabittir. Bu sefer de farklı olmadı, çalışmak istedikleri okula dilekçe ile başvurdu öğretmenler, okulda bulunan ihtiyacın üç katı başvuru alındı. Mesela

iki müdür yardımcısı kontenjanı bulunan okula 6 başvuru yapıldı. Bu başvurularından okul müdürü istediği iki kişinin adını il milli eğitim müdürlüğüne yazıyor, il de onaylayıp süreci tamamlıyor. Ancak meselenin problem olan bir başka kısmı, daha başvuru tarihi, kılavuzu vs. açıklanmadan siyasi iktidarın yürütücüleri tarafından sözlerin verilmiş, hangi okulun kimin olduğu önceden netleşmiş olmasıdır.

Sözler havada uçuşuyor, aynı okulun birden fazla kişiye söz verilmesi mi dersiniz, sendikalaşmadaki artış mı (Eğitim-BirSen) dersiniz! kimin torpili daha iyi yerdense kazanan o olacak.

26 Aralık'ta listeler tamamlandı, okul müdürleri il-ilçe milli eğitim müdürlüklerine gönderdi, birkaç gün içerisinde sonuçların açıklanması gerekirken henüz hiçbir açıklama yok... Listedeki isimlerin üzerine sarı, kırmızı ve yeşil çizgiler çizildiği, diğer bir ek bilgi. Zaten bildiğimiz uygulamalar olduğu için çok açmayalım dedik.

Peki, bu süreçte kadın eğitimci yok mu? Kadınların yöneticilik yapmasının önünde ne gibi engeller var?

Eğitim kurumlarında birçok iş kolunda olduğu gibi kadın yöneticilere pek nadir rastlanır. Öğretmenlik toplum tarafından sürekli kadın mesleği olarak ifade edilir ve kız çocukları öğretmenliği seçmeleri noktasında teşvik edilir. Kadınların yoğun olarak çalıştığı bir iş kolu olmasına rağmen yönetici pozisyonunda kadın sayısı ise çok azdır.

Kadın yöneticilerin sayısını artırmak için yönetmelikte "Karma eğitim yapılan ve müdür yardımcısı sayısı üç ve daha fazla olan eğitim kurumlarının müdür yardımcılarında en az biri kadın adaylar arasında görevlendirilir" şeklinde bir madde eklenerek kadınlara "ayrıcalık" tanınmıştır.

Eğitim kurumlarının müdür yardımcısı kontenjanına baktığımızda; üç ve daha fazla olan okul sayısı çok azdır. Kadınların talebi olmaz ise ne olacağına, nasıl bir kota uygulanacağına dair hiçbir açıklama bulunmamaktadır. Başvurulara dair hiçbir açıklamada bulunmamaktadır. Siyasi iktidarın yürütücüleri kaç kadına söz vermiştir? Kaç kadın okul müdür yardımcılığı için başvurmuştur? Sorularımızın takipçisi olacağız.

Kadrolaşma örgütlü bir şekilde devam etmektedir. İl, ilçe milli eğitim müdürleri, okul müdürleri, okul müdür yardımcıları ve şimdi sıra kimde dersiniz cevap açık; **öğretmenlerde**. İş güvencesinin olmadığı, çalışma koşullarının her geçen gün kötüleştiği, yoksulluk sınırının altında maaş alan eğitim emekçilerinin ve öz örgütlülükleri olan sendikaların bu sürece hazırlıklı olması gerekmektedir.

Kadrolu öğretmenlerin hiçbir güvenesi bulunmamaktadır. Bugün emekçiler kendini "güvence" altına almak için üyesi bulunduğu sendikadan istifa edip, kendini gizlemeye çalışmaktadır. İşçi sınıfı içerisinde yaşanan kıpırdanış, sözde koşulları daha iyi olan biz kamu emekçileri için de bir kıpırdanışa dönüşecektir.

(Antakya'dan bir ÖG okuru)

"Katlettiğiniz çocukların alamadığı karneleri yakıyoruz"

Karnelerin alınması ile birlikte halk gençliğinin devlet eliyle çocukların katledilmesine karşı öfkesi sokaklara taşıdı; **Liseli Yeni Demokrat Gençlik (YDG)** konu ile ilgili olarak 23 Ocak günü **İstanbul, Ankara ve İzmir**'de eylemler gerçekleştirilerek karne yaktı.

İstanbul

Kadıköy'de gerçekleşen eylemde Boğa Meydanı'nda "Katledilen çocukların alamadığı karneleri yakıyoruz" pankartı arkasında toplanan YDG'liler, buradan sloganlarla yürüyüşe geçti.

Mehmet Ayvalıtaş Parkı'na kadar süren yürüyüşte, son dönemde devlet eliyle katledilen **Nihat Kazanhan, Ceylan Önkol, Berkin Elvan, Uğur Kaymaz**'ın fotoğraflarını taşıyan YDG'liler, parka gelindiğinde açıklama yaptılar. Açıklamada, AKP'nin halka ve özelde Kürt halkına yönelik artan saldırılarının devletin sindirme politikalarının bir devamı olduğu belirtilirken, AKP'nin katlederken özellikle gençleri hedef aldığı belirtildi. Açıklamanın ardından ise YDG'liler aldıkları karneleri yaktılar.

Ankara

LÖB, Liseli YDG ve Özgür Lise'nin örgütlediği eylemde Yüksel Caddesi'nde toplanan liseliler "Öldürdüğünüz çocukların karnelerini istiyoruz!" yazılı ozalitle yürüyüşe geçtiler.

Metro altından yürüyerek Güvenpark dolmuş duraklarının bulunduğu alana sloganlarla gelen liselilerin önü Adalet Bakanlığı'nın yanında kesildi. Polisler yapılan görüşmede liselilerin buldukları alanda basın açıklaması yapmaları istendi. Bakanlık önüne gitmekte kararlı olan liseliler, polisin bu tavrını reddetti. Uyarı yapmadan öğrencilere saldıran polis ozalitleri yırtarak liselileri gözaltına aldı.

Polis tarafından darp ve küfür eşliğinde araçlara bindirilen liseliler, muayenelerinin ardından Çocuk Şube'ye sevk edildiler.

İzmir

İzmir'de Liseli YDG, LÖB ve Özgür Lise'nin örgütleyicisi olduğu

bir eylem gerçekleştirildi. Alsancak Sevinç Pastanesi önünde "Devletin döktüğü kan, sıralarımıza damlıyor!" ozaliti arkasında toplanan liseliler ÖSYM binasına sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti.

ÖSYM binası önüne gelen liseliler burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamada, devletin anti-bilimsel eğitim sistemine dikkat çekilerek, TC'nin katlettiği çocuklara değinildi. "Bizler bu düzeni, bu sistemi kabul etmiyoruz" diyen liseliler barikatın ateşini liselerde yakacaklarını söylediler.

Basın açıklamasının ardından Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde oturma eylemine başlayan liseler, katledilen çocuklar için türküler söyledi. Ardında isyan halayına tutuşan liseliler, coşkulu marşlar ile halay çekti.

ARSIZ FAŞİZM!

Sosyal pratik her defasında Türkiye gerçeklerini yüzümüze vurmaya devam ediyor.

Geride bıraktığımız hafta yaşanan birkaç örnek bu durumu tekrar özetliyor. Ocak ayının sonuna yaklaşırken 77 işçinin iş cinayetinde katledildiğine tanık oluyoruz. Kadın katliamları tüm hızıyla sürüyor. Yine örneğin sırf anadili Kürtçe'yi konuştuğu için, kendi vatanında linç edilen Mahir Çetin'in yeni linç görüntülerinin ortaya çıktığına tanık oluyoruz. Sorumlular hesap vermedikleri gibi yine "kardeşlik" edebiyatı yapıyorlar ve "milliyetçiliği ayakları altına alıp çiğnediklerini" bile iddia edebiliyorlar. Cizire'de Kürt çocukları devlet eliyle katledilmeye devam ediyor. Hükümet sözcüsü zat, Cizire'de eşkıyanın varlığından bahsetti. Üstelik müfettişlerin polisin kusurlu olabileceği, (bunun anlamı katilin polis olduğunun üstü kapalı da olsa kabulüdür.) açıklamalarına rağmen bunu yaptı. Geçmişte Ergenekon, şimdi de paralel adı altında her türlü haksızlık, hukuksuzluk meşru görülmekte, ben yaptım oldu "hukuku" hayata geçirilmektedir. Sorsanız Türkiye'nin bir "hukuk devleti" olduğunda ısrar edilir. Tabii bir de anayasal, hatta laik ve sosyal olduğu da eklenerek!

Tüm bunlar "yeni Türkiye" denilen siyasal egemenlik altında yaşanmaktadır. Yaşananlar bizim açımızdan hiç de şaşırtıcı değil. Asıl şaşırtıcı olan bu gerçekler ve yaşananlar karşısında halen TC devletinden ve onların kurumlarından demokrasi beklemek, mahkemelelerinden adalet ummak, Kürt sorunu gibi varlık gerekçeleri sorunun nedeni olan hakim sınıfların eliyle "çözüm" olabileceğini sanmaktan geçiyor. Gerçekler "kör göze parmak sokarcasına" ortadadır. Halkımızın "ar damarı çatlamış" diye güzel bir deyim vardı. Kabaca "utanç duyulacak şeyleri hiç sıklımdan, yüzü kızarmadan yapıyor olmak, yüzü kızarmadan yapıyor olmak" halini anlatmaktadır. TC devleti, Tayyip Erdoğan'ın KaçAK Sarayda kabineyi toplayarak başkanlık rejimine değil, "arsız faşizm" düzenine geçmiş görünüyor. Kuşkusuz ki faşizmin bir tutarlılığı yoktur. Ancak AKP kadroları eliyle Kemalist faşizm, "İslamcı" faşizme büründürülerek iyice

çapsız hale düşürülmüş durumdadır. Çok öncesine gitmeye gerek yok. Son yıllarda yaşananlara dair şöyle kısa bir değini bile bizlere nasıl bir gerçekle karşı karşıya olduğumuzu özetler.

Adına günümüzde "Yeni Türkiye" denilen siyasal iklimde, torpil iddialarına yönelik bir soruya "akrabalarına sahip çıkmak hadiste var. Sen Allah'ın emrine karşı mı geliyorsun" diyebilen gayet "başarılı" politikacılar bulunmaktadır. Bu "Yeni Türkiye" de; "Kürtaj bir seçenek değil. Tecavüz çocuğuna devlet bakar" diyebilen "engin görüşlü" bakanlar vardır. Çevrelerine sahip çıkan köylülerin devlet eliyle dövülmesinden sonra "HES istemeyen elektrik kullanmasın" diyebilen bir zihniyet bulunmaktadır. Karşımızda vaktiyle "artık size oy yok" diyen ve atanamayan öğretmeni anında gözaltına aldırın bir dönemin başbakanı vardır. Karşımızda, ilaçlarını bulamadığını anlatmak istediği bakan tarafından eline üç kuruş para sıkıştırılarak "düşürme ha" diye uyarılıp gönderilen genç kızın durumunu değil de bina yapımından "anlayan" bakan gerçekliği bulunmaktadır. "Yeni Türkiye" denilen yerde ama olan sağlık işçisine "gözün görmüyor ama iş verdik, daha ne istiyorsun" diyebilen bir Sağlık Bakanı vardır. Karşımızda bir dönem "Beni sevdiğine nasıl inanayım. Hadi bir takla at da görelim" diyebilen İçişleri Bakanı'nın, "hepiniz piçsiniz" pankartının önünde, elinde mikrofon küfredmesinden sonra; "kullanım değeri" düştükten sonra görevden alınması ve günümüzde "yeni muhalif" olarak propaganda edilmesi vardır. Karşımızda tekmelediği maden işçisine "ayağım incindi" diye dava açabilen bir müsteşar ve "devlet adamlığı" bulunmaktadır. Madımak katliamı sonrasında davanın zaman aşımından düşmesi ve gerçek katillerin yargılanmaması sonrasında "hayırlı olsun" diyebilen bir başbakan vardır. Katliamlar, toplu infazlar sonrası tıpkı Roboski katliamı sonrasında Genelkurmay Başkanı'na teşekkür edip, birbirlerini kutlayan katiller bulunmaktadır. Katil polisler "destan yazdı" diyebilen hırsız ve katiller vardır. Örnekler çoğaltılabilir.

TC devleti, Tayyip Erdoğan'ın KaçAK Sarayda kabineyi toplayarak başkanlık rejimine değil, "arsız faşizm" düzenine geçmiş görünüyor. Kuşkusuz ki faşizmin bir tutarlılığı yoktur. Ancak AKP kadroları eliyle Kemalist faşizm, "İslamcı" faşizme büründürülerek iyice çapsız hale düşürülmüş durumdadır.

Tüm bu yaşadıklarımız TC devletinin fitratını özetler. Kısaca da olsa bu ifade ettiklerimiz, TC devletinin kuruluşundan itibaren faşizmle yoğrulmuş gerçeğinin küçük birer özetidir ve bizler açısından hiç de şaşırtıcı değildir. Asıl şaşırtıcı olan ve artık göstere göstere kendini ifade eden gerçekler karşısında halen bu devletin parlamentosundan, yargısından ve bilimum kurumlarından halk yararına bir şeyler çıkabileceğini ummak ve üstelik de bunu sol adına, devrimcilik adına savunmaktır. Asıl şaşırtıcı olan budur!

Hırsızları katilleri aklayan Türkiye: "Lanet olsun böyle adalete!"

Varlık gerekçeleri halk düşmanlığı, beslendikleri halkın kanın ve emeği olanlardan halka yönelik olumlu davranışta bulabileceğini sanmak, iflah olmaz bir iyimserlik değilse nedir? Tüm bu gerçekler orta yerde dururken, tepki gösterenleri itidale davet eden, yargı yoluyla hakkını aramasını ve halka ayaklanmamasını söyleyenler alçak değillerdir de nedir? Halkın haklı ve meşru tepkisini, "şiddete karşıyım" diyerek mahkum edenler, gençlerin hesap soruculuğunu kendilerince mahkum edenler iflah olmaz birer halk düşmanı durumuna düştüklerinin farkında değiller midir?

Her fırsata halka saldıran ve katledenlere yönelik başta halk gençliği olmak üzere halkın sokaklara taşan öfkelerini demokrasiyle, parlamentoya hesap sormaya çağırarak, reformist hayallere meze yapmak alçaklık değilse nedir? Ya da Kürt gençlerinin saldırılar karşısında kendiliğinden gelişen savunma eylemlerine karşı çıkmayı süreçle açıklamak, paralele havale etmek, provokasyon diyerek mahkum etmeye çalışmak ne anlama gelmektedir? Gözümüzün içine baka baka, aklımızla alay edercesine, artık faşizmin sınırlarını da zorlayarak arsızlaşmış bir yapıya dönüşmüş bu çürümüş sisteme karşı isyan etmek en doğal haktır, insani bir görevdir ve meşrudur.

Geçtiğimiz hafta artık iyiden iyice arsız faşizm haline dönüşmüş uygulamalara dair yeni örnekler yaşandı. 17 ve 25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarına muhatap olan ve deyim yerindeyse suçüstü yakalanan bakanlar meclis komisyonundaki aklanmadan sonra, genel kurulda yapılan oylamayla aklandılar ve yüce divana sevk edilmediler. Böylelikle memlekette hangi hırsızların yargılanabileceğini gösterilmekle kalmadı, "milli irade"nin tecelli ettiği iddia edilen meclisin halkın değil de bu türden hırsızların ira-

desini temsil ettiği de bir kez daha gösterilmiş oldu.

Yeni Türkiye'de 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın 13 kurşunla öldürenlere ceza verilmez ama bu katliamı eleştirene 10 yıl sonra, TCK'nın 301. maddesinden "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni alenen aşağılamak" suçlamasıyla bir yıla yakın hapis cezası verilir. Taş atan çocuklara ağır cezalar veren, molotof atanları ise müebbetle yargılayan yeni Türkiye'nin yargısı Ali İsmail Korkmaz'ın katillerine ödül gibi ceza verir. Ali İsmail Korkmaz'a son tekme atan katil polis toplamda 28 ay hapis yatacak. Cezanın bu kadar az olması ve sokak ortasında bir genci döve döve katledilmesine "iyi hal" indirimi uygulamak ancak ve ancak azgınlaşmış bir faşist yargının ürünüdür. Bu gemi azya almış faşizm karşısında haklı olarak Ali İsmail Korkmaz'ın annesi Emel Korkmaz da isyan etmekte ve "19 yaşındaki Ali İsmail'im döve döve öldürenlere 10 yıl hapis, lanet olsun böyle adalet!" demektedir.

Aslında TC adaletinin adalet dağıtmadığı ortadadır. Ethem Sarıgül'ün katiline ödül gibi ceza verildiği ve Berkin Elvan'ın katilleri hakkında daha henüz dava açılmadığı bilinmektedir. Gerçekler devrimcidir ve pratik tecrübe ortadadır. Şimdi de bu arsız faşizm düzenini "İç Güvenlik Reformu" yasasıyla yasal hale getirme adımları atılmaktadır. Daha şimdiden "makul şüphe" adı altında gözaltı uygulamalarına başlamışlar ve hatta Roboski Katliamı için "makul katliam" diyebilmektedirler. Asıl sorun bunca tecrübeye rağmen halen faşizmden ve onun kurumlarından medet ummaktır. Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyetlerden ve mezheplerden Türkiye halkına özgür bir gelecek sunabileceğine dair yanılısamdır.

Tüm bu gerçekler ortadayken direnenlerin de olduğu, bu "arsız faşizm" düzenine teslim olunmadığının altı çizilmelidir. "Yeni Türkiye"de tüm saldırılara rağmen, sokağa çıkan, tepkilerini dile getirenlerin varlığı biliniyor. Gençlik her şeye rağmen sokakları mesken eyliyor. İrili ufaklı işyerlerinde mücadele içinde olan işçi sınıfının varlığı, yarınlara için umut olmayı sürdürüyor. Metal işkolunda çalışan 15 bin işçi 29 Ocak'ta, 14 şehirde, 38 işyerinde sınıf düşmanlarıyla mücadeleye hazırlanıyor. Sınıf savaşımı şu veya bu şekilde de olsa tüm hızıyla sürüyor. Kobanê direniyor. Kürt halkı kendisine sunulan "çözüm sürecine" rağmen direniyor. Arsız faşizme karşı her alanda devrimci direniş bayrağını yükseltmek gerekiyor.

Bursa'da çöp depolama işçileri yürüdü

H. Merkezi: Çalışma koşullarının iyileştirilmesini isteyen Bursa Büyükşehir Belediyesi çöp depolama işçileri, taşeronlaşmaya ve işten atma saldırılarına karşı bir yürüyüş gerçekleştirdi.

“**Taşeron sisteme ve işten atmalara hayır**” diyen işçiler, 1,5 km yürüyerek çöp depolama işletmesi önüne geldi. Burada işçiler adına yapılan açıklamada, yaşam koşullarının iyileştirilmesi talebiyle birlikte fazla mesai saatlerine itiraz eden 11 işçinin işten atıldığı bilgisi verildi. Açıklamada **HDP**, **DİSK** ve **İşçi Hakları Derneği** temsilcileri de birer konuşma gerçekleştirdi. Temsilciler konuşmalarında, direnişte olan işçilerin yanında olduklarını bildirdiler.

“Bilal’e gemicik, emekliye kuş yemi”

Bursa: Egemenlerin temsilcisi AKP hükümetinin emekçi halka dayattığı açlık, yoksulluk ve sefaletten emekliler de nasibini alıyor. 2015'te emeklilere ilk altı ay için % 2.32 zam yapıldı. Emekliler bu sefalet zammını protesto etmek için Başbakan'a faks gönderdi.

Emekli-Sen Bursa Şubesi Ulucami PTT önünde faks eylemi öncesi basın açıklaması yaptı. Açıklamayı okuyan Şube Başkanı **Günay Onayman**, AKP hükümetinin bir tarafta yolsuzluk, hırsızlık ve KaçAK-Saray yaparken; diğer tarafta emekçilere açlık, yoksulluk, sefalet, zulüm dayattığını ifade etti. Kitle “**Bilal’e gemicik, emekliye kuş yemi**”, “**KaçAK Saraya değil, emekliye bütçe**” vb. sloganlar attı.

Açıklamanın ardından onlarca emekli içeri geçerek, yazdıkları dilekçelerini Başbakan'a faksлады.

Patronlardan grev kırıcılığı

H. Merkezi: Schneider Elektrik Çiğli Fabrikası'nda 19 Ocak günü patron üretimde kullanılan kalıpları dışarıya çıkarmak istedi.

Grevde olan Schneider Elektrik'te patronun enjeksiyon kalıplarını yan sanayiye nakledip üretime orada devam etme çabasını işçiler boşa çıkardı. Gebze Sarkunya'da ise grev oylaması için sendika üyesi olmayan çalışanlardan toplanan imzaların İŞKUR Kocaeli İl Müdürlüğü'ne teslim edildiği bildiriliyor. Önümüzdeki birkaç gün içinde grev oylaması yapılacak olan fabrikada yöneticilerin işçilere yönelik baskıları ise yoğunlaştı. İşçilerin müdürler tarafından arandıkları ve tehdit edildikleri söyleniyor.

Tepe Home işçileri; “Yaşayan ölü olmayacağız!”

Başlıktaki slogan Tepe Home işçilerine ait. “**Yaşayan ölü olmayacağız.**” Bir işçi sloganı şu şekilde tarif ediyor; “*Soma'da, Ermenek'te birçok arkadaşımız katledildi. Sermayenin azgınlığına kurban gittiler. Biz de burada ölüme mahkûm edilmek isteniyoruz. Çalışma koşullarımız o kadar ağır, haklarımız o kadar kısıldı ki bunun kölelikten farkı yok. Bana göre kölelik ölüm demek. Ben yaşayan bir ölü olmayacağım. Bu mücadele benim için yaşama mücadelesi. Tekrar dirilme mücadelesidir.*”

Tepe Home Bilkent Holding'e bağlı bir işletme. İşletmenin bağlı olduğu holdingin ise icraatlarına diyecek yok. Söz konusu holding, İDO'nun özelleştirmesini alan ve aynı zamanda İstanbul'un sayılı alışveriş merkezlerinden biri olan Tepe Nautilus'un sahibidir. Giderek sermayesini büyüten bir süreç yaşayan holding bünyesinde sendikali olan işçiler, maddi zemini olmayan bir gerekçe ile işten atıldılar. Gerekçe ise oldukça komik. Giderek palazlanan sermayesi ile işçileri işten atan holdingin gerekçesi “küçülmeye gidiyoruz”.

Holdinge bağlı Tepe Home, mobilya üretimi yapmaktadır. Bu üretimin nakliye ve montaj işinde çalışan işçiler, yaşadıkları hak gasplarına karşı, Nakliyat-İş sendikasında örgütlenerek başkaldırdılar. İşten atılan işçilerden **Necmettin Güneş** çalışma koşullarından ve sendikaya üye olmalarına kadar geçen süreyi gazetemize şu şekilde anlattı;

“12 yıldır Tepe Home bünyesinde çalışıyordum. 12. ayın 19'unda bize bildirim yapıldı ve 12. ayın 31'inde işimize son verildi. Küçültme adı altında, bizi işten attılar. Ancak İstanbul'un birçok bölgesinde işlerini artırarak devam ediyorlar. Özellikle montaj çalışmalarını sürdürüyorlar. Yıllarca keyfi bir şekilde, sırf şirketin sermayesi büyüsün diye çalıştık, ben 12 yıldır çalışıyorum ancak son 1.5 yıldır mesai almaya başladım. Bundan önceki mesailerim ise şirketin yaptığı bütün yatırım-

ların can suyu oldu. Gece geç saatlere kadar çalışmalarımız devam ediyordu. Gece 03'lere kadar çalışıyor ancak mesai alamıyorduk. Şirket bizim üzerimizden büyüdü. Bizim emeğimizle 12 yıl boyunca çok önemli yerlere geldi. Bu şirket bizim üzerimizden günlük 300-400 bin TL kazanıyor. 12 yıldır çalışıyorum ve benim maaşım mesailer hariç 1.050 TL'dir. Bu kadar maaş almamızın yanında çalışma koşullarımız da oldukça ağır.

Bütün taşımalar bizim üzerimizden gerçekleştiriliyor. Mevcut siparişlerin hazırlanmasından, taşınmasına kadar birçok işlemi biz gerçekleştiriyoruz. Ayrıca bunların montajını da biz yapıyoruz. Bu kadar çalışmanın yanında hiçbir sosyal hakkımız yok. Çalışma sistemimizin ağırlığından başımızı kaldıramıyoruz.

Talep ettiğimizde ise işten atılma tehdidi ile karşılaşıyorduk. Bu kadar baskı karşısında biz de Nakliyat-İş Sendikası'na üye olduk. Çoğunluğu sağladık ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvuruda bulunduk. Ancak sendikali olduğumuz için bizi işten attılar. Önce taşeronu sevk ettiler. İş kolumuzun taşeronu başlanması demek sosyal haklarımızın tamamen yok olması anlamına geliyor. Biz bunu kabul etmedik. Sonrasında ise küçülmeye gidiyoruz dediler. Çalıştığımız birimi olduğu gibi tasfiye ettiler. Toplam 58 olan birimimiz olduğu gibi tasfiye oldu.”

Tepe Home tarihinde en fazla işten atma

Tepe Home'da yıllardır işten at-

malar gerçekleştiriliyor. İşten atmalar özel yetkililer tarafından gerçekleştirilmekte ve işçilerin direnme olanakları yok edilmeye çalışılmaktadır. Yetkililer hiçbir şekilde tazminat tartışması yürütüyorlar. Mevcut tazminat veriliyor ve işçi bir şekilde işten atılıyor. Topluca işten atma yöntemi kullanılmıyor ama parçalı olarak gerçekleştirilen işten atmalar bir yıl kapsamında incelendiğinde oldukça ciddi bir sayıya ulaşıyor. Güneş bu süreci şu şekilde anlatıyor;

“Öncesinde de işten atmalar vardı. 2004'te 120 arkadaşımızı işten attılar. Ancak bunları çok gizli bir şekilde gerçekleştirdiler. 3'erli şekilde gerçekleştirilen atmalar, ay ay gerçekleşti. Bu atmaların çoğunluğu ise çalışan işçi arkadaşlarımızın haberi olmadan yapılıyor. Birçok arkadaşımız atılmalarından haberdar bile değil. Aksine atılan arkadaşlarımız hakkında yıllarca iş alanının değiştirildiğini düşündük. 120 arkadaşımızın işten atılmasının ardından 120 kişinin yapacağı işlerin hepsini bize, 58 kişiye yıktılar.

Bu kadar çalışmamıza rağmen günlükümüz 30 liraya geliyor. Günlük ihtiyaçlarımızı dahi karşılayamayacak bir para bu. Ailemizi bir hafta sonu sinemaya dahi götüremeyeceğimiz bir para. Biz de bunca baskıya karşı artık isyan ettik ve örgütlenme talebiyle Nakliyat-İş'e başvurduk. Üye olduk. Patron bulunduğumuz bölümü taşeronu vermek istedi. Biz de taşeronu geçmek istemedik. Konuyla ilişkin olarak yaptığımız görüşmeler neticesinde elimize ulaşan tebligat ile işten çıkarıldığımız belirtildi.”

“Bu kadar çalışmamıza rağmen günlükümüz 30 liraya geliyor. Günlük ihtiyaçlarımızı dahi karşılayamayacak bir para bu. Ailemizi bir hafta sonu sinemaya dahi götüremeyeceğimiz bir para. Biz de bunca baskıya karşı artık isyan ettik.”

Metal işçisi 29 Ocak'ta greve hazırlanıyor!

H. Merkezi: Türkiye Metal İşverenleri Sendikası (MESS) ile sınıf işbirlikçileri Hak-İş'e bağlı Çelik Sanayi İşçileri Sendikası (Çelik-İş) ve Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası arasında grup sözleşmesinin imzalanmasının ardından DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası (Birleşik Metal-İş) 29 Ocak günü, 14

ayrı şehirdeki 42 fabrikada yaklaşık 15 bin üyesi ile greve çıkmaya hazırlanıyor.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntasının ürünü olan ve 1984 yılından beri devam eden MESS grubu ile imzalanan grup sözleşmeleri, işbirlikçi sendikaların işverenlere alan açan, hareket kabiliyetini artıran bir biçim

Kader/fitrat değil, işçi kıyımı

H. Merkezi: Büyük işçi katliamlarını, sayısal olarak fazla olduğu zaman çok rahat herkes duyuyor ve görüyor! Oysaki egemenlerin yansıtmak istemediği, işçinin değil iş güvenliğinin sağlandığı bu sistemde; bir günde toplu olmasa da onlarca işçi katliamları yaşanmakta. Yine bu hafta da devletin, güvencesiz çalıştırma politikaları sonucu taşeronlaşma ile birlikte, ayrı ayrı bölgelerde bir yığın işçi katliamları yaşandı.

Antalya'nın Serik İlçesi'ne bağlı Kökez Mahallesi'nde 18 Ocak günü, bir inşaatta çalışan Erol Keleş, alınmayan iş güvenliğinden ötürü çalıştığı inşaatın 7. katından düşerek hayatını kaybetti.

Sakarya'nın Karakamış Mahallesi'nde bir tamirhanede Tır dorsesi, tamir yapan işçilerin üzerine düştü. Dorse altında kalan 1 işçi öldü, 1 işçi ağır yaralandı.

Niyazi Asilkan Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tedavi altına alınırken Erol İr'in cenazesi de aynı hastanenin morguna kaldırıldı.

İstanbul: Bahçelievler'de Trakya Şebeke İşletme Grup Müdürlüğü'ndeki alınmayan iş güvenliği nedeniyle trafo patladı ve 1 işçi hayatını kaybetti, 4 işçi de yaralandı Soğanlı Mahallesi'ndeki Trakya Şebeke İşletme Grup Müdürlüğü'nde onarım sırasında meydana gelen trafo patlaması sonucu çıkan yangında 2'si ağır 4 yaralı işçi ise hastaneye kaldırıldı.

me bürünmüş halde. AKP hükümetinin özellikle Sendikalar Yasası'nda yaptığı "işçi birden fazla sendikaya üye olabilir" çerçeveli düzenleme ile önü açılan sarı sendikal çizginin ihanetinin resmedildiği 2014-2016 sözleşme görüşmelerinde de, Türk Metal ve Çelik-İş'in tutumu bu çerçevede içerik kazanıyor.

Sınıf işbirlikçisi sendikaların onayladığı, ancak metal işçilerini çok daha zorlu koşullarda bir yaşama mahkum eden sözleşmeye dair Birleşik Metal-İş grev hazırlıklarını sürdürürken, süreç, özellikle MESS tarafından yapılan açıklamalar ile boşa düşürülmeye, dayatmalarla grev engellenmeye çalışılıyor.

MESS'in grup sözleşmesi toplantısında dayattığı maddeler şu şekilde:

- Sözleşme süresi 2 yıldan 3 yıla çıkarıldı.

- Ücretlere ilk 6 ay için yüzde 3,78 artışı ortalama saat ücretinin yüzde 6'sı tutarında seyyanen zam alındı.

- İkinci 6 ayda enflasyon oranında zam yapıldı.

- Üçüncü 6 ayda ise ikinci 6 ayda gerçekleşen enflasyon oranının 4'ün altında olması halinde yüzde 4; 4 ve üzeri olması halinde ise yarısı yüzdelik olarak, diğer yarısı işyeri ücret ortalaması üzerinden seyyanen verilecek. (Örneğin enflasyonun 4 olması halinde yüzde 2 zam, artışı işyeri ortalaması ücretinin yüzde 2'si kadar artış yapılacak.)

- Dördüncü 6 ayda enflasyon kadar artış yapılacak.

- Beşinci 6 ayda, dördüncü 6 ayda gerçekleşecek enflasyon oranına 3,5 puan eklenecek.

- Elde edilecek oranın işyeri ücret ortalamasıyla çarpılmasıyla bulunacak tutar, seyyanen uygulanacak.

- Altıncı 6 ayda ise artış enflasyon oranında olacak.

MESS'in, metal iş kolunun temel sorunu olan ucuz işçilik gerçekliğini sürdürme niyetini, işbirlikçi sendikaların da imzasıyla işçi sınıfına dayattığı sözleşme, görüldüğü üzere, işçilerin iradesini, istek ve taleplerini ise yansıtmamaktadır.

Gelinen aşamada, Birleşik Metal-İş işçilere emeğinin karşılığını vermeyen, iradelerini yansıtmayan, 3 yıllık sözleşme uygulaması ile ucuz işçiliği süregelen MESS'e karşı greve hazırlanırken, patron kulübü MESS'in ise grevi baltalama faaliyetleri sürüyor.

Greve gidecek iş yerlerinde yeterli önlem alınmaması halinde patronlarını, tabiri caizse, işine taş koyacağını ilan eden MESS, üretimdeki işçi ile kader birliği taşıyan beyaz yakalı (üretim dışı çalışan) işçileri tehdit ediyor ve grev oylamalarındaki sonucun iş koşullarını belirleyeceğini deklare ediyor. Ek olarak, Birleşik Metal-İş'in fabrika fabrika gezer ve her fabrikada üyesi olmayan işçileri de kapsayacak şekilde yaptığı çalışmaları ise baltalamak için bir metin yayımlayan MESS, konu ile ilgili olarak da manipülatif bilgileri kamuoyuna sürüyor.

Şöyle ki; MESS yayımladığı metinde çoğunluk azınlık vurgusu yaparak 100 bin işçiyi kapsayan bir sözleşme imzaladığını belirtiyor ancak Birleşik Metal-İş'in aktarıma göre ise bu sayı 80 bin ve Türk Metal ile Çelik-İş'in işçi memnuniyeti yaratarak imza atmadığı biliniyor.

MESS'in 122 lira şeklinde deklare ettiği zam oranı, işçilerin % 60'ını kapsamıyor. MESS 3 yıllık sözleşmenin ekonomide yaşanan belirsizliklerden işçileri koruyacağını iddia ederken sözleşmede işçi çıkarmalarına dair bir madde ise bulunmuyor.

MESS'in sürece dair yaklaşım kaygısını ise yayımladıkları metin açıkça deşifre ediyor. Metinde "3 yıllık sözleşmenin işverenler açısından süreci öngörülebilir kılacağı ve yeni yatırımlara kapı açacağı" belirtiliyor. Temel kaygı böyle olunca Türk Metal'in ve Çelik-İş'in neye destek verdiği de deşifre olmuş oluyor. Metal sektörünün, toplam sanayi içerisindeki payı ve üretim araçlarını üreten niteliği ile sınıf dinamikleri ciddi etkiler barındıran metal grevi, günden güne yaklaşıyor. Birleşik Metal-İş'in ise hazırlık çalışmaları fabrika ve iş yerlerinde devam ediyor. Birçok iş yerine grev kararı asılırken en son İzmir'de bulunan Delphi Dizel fabrikası ise MESS'ten ayrılarak TİS masasına oturdu. Schneider Elektrik'te ise işçiler fabrikadan çıkmama eylemi gerçekleştirdiler.

29 Ocak'a az bir zaman kala grev havası birçok iş yerini sararken egemenler cephesinde ise şimdiden tedirginlik uyandırmış halde. Tüm bu tablo içerisinde işçi sınıfının 2015'e merhaba diyeceği grev diğer sınıf güçlerini ise desteğe çağırıyor.

Emekçinin Gündemi

Sessizliği metal işçilerinin mücadelesi bozacak!

Metal iş kolunda süren toplu iş sözleşme görüşmesinde, metal işçileri Türk-İş ve Hak-İş sendikalarının imzaladığı ihanet sözleşmelerini kabul etmeyeceklerini söyleyerek grev yolunu seçti. Birleşik Metal-İş sendikasında örgütlü bulunan 15 bin metal işçisi, 41 iş yerinde MESS dayatmalarına, sarı sendikacıların ihanet sözleşmesine ve her türlü bürokratik sendikal anlayışa karşı grev iradesi ile mücadeleyi seçti.

2015 yılına birçok işyeri ve iş kolunda grev ve direnişler ile girildi. 29 Ocak'ta, Türkiye'nin birçok ilinde metal işçileri greve çıkacak. Bu bakımdan metal grevi, sonucu ne olursa olsun işçi sınıfı mücadelesine önemli bir ivme katacaktır.

Uzun yıllardır metal iş kolunda her türlü ihaneti yaşayarak toplu iş sözleşmelerinde sarı sendikacıların ihanetini yaşayan metal işçileri, Türk-İş ve Hak-İş sendikalarının satış sözleşmelerine hayır diyerek bugüne kadar baskı ile sürdürülen ablukayı dağıtma fırsatını yakalamışlardır. Bu nedenle bu grevin bir yanında ihanet, yandaş-ışbirlikçi ve uzlaşmacı sendikalar var iken diğer yanında bu ablukayı dağıtmaya karar vermiş metal işçileri ile sınıf dostları olan devrimciler ve emek cephesinin mücadelecileri bulunmaktadır. Bu nedenle grev önemlidir. Bu grev, işçi sınıfı mücadelesi bakımından yeni bir moment yakalanmasının adımı olarak değerlendirilebilir.

Metal işçileri grev başlamadan duvarlara "**Fabrikalar sermayeye mezar olacak!**" yazılmalarını yapmaya başladılar. Grev öncesindeki bu tavır aslında fiilen grevin başladığını da işaret etmekte idi. Bu nedenle grevin, metal işçileri üzerine bırakılmaması gerekiyor. Çünkü söz konusu grevin yenilgisi ya da kazanımı sadece metal işçilerinin hanesine yazılmayacaktır. İşçi sınıfının sarı ve ihanetçi sendikal anlayışa vurduğu bir tokat olacak ve sınıfın mücadele azmini daha da ileriye taşıyacak, örgütlenme talebini giderek artıracaktır. Yenilgisi ise sınıfın yenilgisi olacaktır. Sınıfa yönelik saldırıların daha da arttıracağını ifadesi olacaktır. Mücadele azmini zayıflatacak ve güveni zedeleneyecektir.

Bu nedenle bu sınav, tüm sınıf dostları ile toplumsal kesimlere ciddi görevler yüklemektedir. Metal grevi, sadece metal işçilerinin grevi olarak ele alınmamalıdır. İki sınıf arasındaki kapışmanın en açık mücadelesine sahne olacaktır alanlar. Bu nedenle sermayeye karşı Türkiye işçi sınıfının bir grevi olarak algılamak gerekmektedir. Bizler bu grevi böyle ele alarak yaklaşan günlerde grev hazırlığından grev borusu çaldığı ana kadar bütün işçi ve emekçiler olarak, aktif bir özne, aktif bir grevci, aktif bir dayanışmacı olarak konumlanmalıyız.

29 Ocak'a az bir zaman kaldı. Asıl grev 29 Ocak'tan sonra fabrikalarda yükselen grev ateşi ile her alanı tutuşturmalıyız. Kazanmak için emekçi semtlerin ve tüm emekçilerin, her yeri grev, her yeri direniş ateşiyle ısıtmasını sağlamalıyız. Gezi İsyanı'nda yaşadığımız dayanışma ruhunu metal iş kolunda da büyüterek tüm alanları grev etrafında örgütlemeliyiz. Sınıfın kalbi nerede atıyorsa biz de orada olmalıyız. Bugün de sınıfın kalbi metalde atıyor. Öyleyse metalin rüzgârını güçlü estirelim ki, fırtınaya dönüşebilsin.

Üstelik grevin destekleyeni değil öznesi olma bilinciyle hareket etmeliyiz. Bugün taşeronlara karşı durmak; bugün düşük ücrete hayır demek; bugün esnek çalışmayı kabul etmemek aynı zamanda metal grevinin büyütülmesi ve başarısı ile mümkündür. Bu ortak ses, her yerde aynı anda yankılandığında patronların kulaklarından yüreklerine inen korku olur. Bu korkuyu 29 Ocak'ta grev alanlarında dayanışma ve mücadeleyle sağlayalım!

YPG, Kobanê ve Şengal'deki ilerleyişini sürdürüyor

H. Merkezi: IŞİD'in işgal amaçlı saldırılarının sürdüğü Kobanê'de YPG-YPJ güçlerinin destansı direnişi ise, çetelere kayıp verdirerek sürüyor. YPG güçleri Kobanê içerisinde çetelerden temizlerken, köylere yönelik de temizlik operasyonlarına devam ediyor.

Son olarak Miştanur Tepesi'ni ele geçirek çetelere karşı avantaj sağlayan YPG, tepelerdeki verici direklerine 75 metrelik **Tev-Dem** bayrağı asarak zafer kutlaması yaptı.

Son günlerde ise operasyonlarına hız veren YPG güçleri, gerçekleşen operasyonda kentten kuzeydoğusundaki Sanayi bölgesinden 48. Caddeye kadar uzanan alanın tümü ve Kobanê'nin 2 km güneyinde bulunan Termik köyü çetelerden temizlendi. Gerçekleşen operasyonla YPG güçleri Seyda Mahallesi, Seyda Camii ve Mekteba Şeria'nın yer aldığı bölgede doğuya doğru 2 caddeyi daha ele geçirdiler.

Bu alanda gerçekleştirilen operasyonda tespit edilebilen 18 çete üyesi öldürülürken, çetelere ait 6 adet kaleşnikof, 65 kaleşnikof şarjörü ve 3.000 adet kaleşnikof mermisi, 3 adet BKC, 10 BKC dolu şeridi ve 900 adet BKC mermisi, 3 adet B7 roketatar ve 6 adet B7 roketatar mermisi, 10 adet el bombası, 5 adet el yapımı mayın, 14 adet raxt, 4 adet intihar eylemcisi raxtı ve 1 adet kamera ele geçirdi.

Miştanur Tepesi ile 48. Cadde arasındaki bölgeye de operasyon düzenleyen YPG güçleri burada da çetelere darbe vurdu. YPG güçleri ayrıca Kobanê'nin batısında bulunan Kazıka, Sosanê ve Sifte köylerinde de çetelere saldırılar düzenledi. YPG güçleri, 3 adet askeri aracı darbelerken Kobanê'nin 15 km batısında yer alan Sosanê köyünde de 1 askeri aracı, içindeki çetelerle birlikte imha etti.

"İnsanlık katlediliyor! Duyuyor musun?"

Antakya: "İnsanlık katlediliyor, çocuklar katlediliyor, duyuyor musunuz?" diyen Antakyalılar sokağa çıktı. **YDG, YDK, Arap Alevi Gençlik Meclisi** ve devrimci, demokratik birçok kurumun katıldığı yürüyüş Eğitim-Sen önünde başladı. "**Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz**", "**Her yer Cizre, her yer direniş**" sloganlarıyla yürüyen kitle Lübnan, Kobanê, Cizre, Rojava'da katilleri unutmayacağını dile getirdi.

Hatay Künefe önünde gerçekleştirilen açıklamayı **Neslihan Atahan** okudu. Atahan konuşmasında "**Yıllardır Ortadoğu, Afrika, Suriye, Rojava, Irak'ta insanları katleden emperyalist güçler, IŞİD, El Nusra, El Kaide, Boko Haram, Taliban gibi örgütlerin büyümesi için destek verdi. Yerel işbirlikçiler AKP'nin desteğiyle katliamlar, tacizler, tecavüzler, işkenceler yaptılar**" diyerek katliamlara dikkat çekti.

Ayrıca "**Geçtiğimiz hafta Charlie Hebdo katliamı ve günlerdir Cizre'de en son 12 yaşındaki Nihat Kazanhan katledildi. Cizre'de yaşanan şiddetin acilen son bulmasını istiyoruz**" dedi. Açıklama, "**Bütün halkları bu katliamlara karşı mücadele etmeye çağırıyoruz**" denilerek sonlandırıldı.

DEDAŞ'ın hayali faturası, halkı mağdur etti

Yıllardır süregelen elektrik kesintileri ile gündeme gelen Kürt illeri bu sefer de "**Amed Büyükşehir ve Mardin Artuklu Belediyelerine ait su arıtma tesislerin borcu bulunuyor**" iddiası ile provokatif bir sürece girmiştir. Bölge belediyelerinin yaptığı açıklamalara rağmen DEDAŞ "borcunuz var" diyerek Kürt illerinde kesinti gerçekleştiriyor.

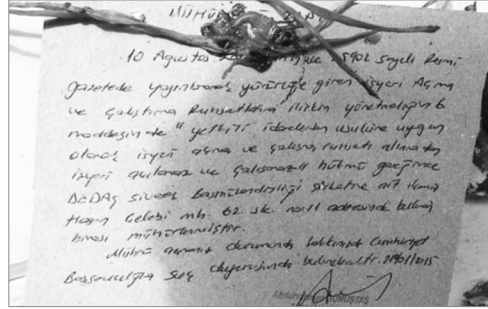
DEDAŞ, son bir yıldır bu illerde tabiri caizse halkımıza resmen eziyet eden, zulüm derecesine varan uygulamaları hayata geçiren ve bunları yaparken birçok hukuksuzluğa sebep olan bu şirket durumunda. Peki bu gücü nereden ve kimden alıyor? Öncelikle DEDAŞ'ın sahibinin kim olduğunu ve AKP hükümeti ile olan "önemli" ilişkilerini bilmemiz gerekiyor.

DEDAŞ, Eksim Yatırım Holding'e bağlı bir şirket ve Eksim Yatırım Holdingin Yönetim Kurulu Başkanı da **Abdullah Tivnikli**. Abdullah Tivnikli, iş dünyasında ve özellikle Ankara'da "Becerikli Abdullah" olarak biliniyor. Bu lakabı da hak etmiyor değil! Zira son 12 yılda, yani AKP iktidara geldiğinden bu yana "yaptığı işler ve kazandığı" başarılar öyle az buz değil. Körfez sermayesi ile olan ilişkileri ve o sıcak paranın Türkiye'deki kamu kuruluşlarının özelleştirilmesinde kullanıldığı bir sır değil. Albaraka ve Kuveyt Türk katılım bankalarının kuruluşunda yer alan Tivnikli, AKP hükümeti ile olan "iyi" ilişkileri ile tanınıyor.

Tivnikli'nin, hükümet üyeleri ile tanışıklığı ise İlim Yayma Vakfı'na dayanıyor. Vakfın kurucuları arasında Başbakan Erdoğan, Kemal Unakıtan, Muammer Güler ve Kadir Topbaş gibi isimlerin olması dikkat çekiyor. Telekom, DEDAŞ ve daha birçok kamu kuruluşunun özelleştirilmesinde aktif veya örtülü olarak rol alan, kelimenin tam anlamıyla "yandaş" bir işadamı ve sermaye sahibi.

İşte bu şahsa, DEDAŞ'ın % 100 oranındaki hissesi geçen sene hükümet tarafından devredildi ve dört başkanın katıldığı bir törenle gerçekleştirildi bu. Hükümetten aldığı destek ve güçle, zorba davranışlarda bulunmayı kendinde hak olarak gören DEDAŞ, kanunda yeri olmayan uygulamalara da başladı. Mesela, halkı "cezalandırmak" amacıyla, yetkisi olmadığı halde Ramazan ayının ilk günü 12 saat elektriği kesti. Daha önce de kaçak elektrik bahanesiyle halkın çoğunun evlerine en az 1.300 TL'lik ceza faturaları gönderdi. Ödemeyenlerin elektriğini kesti. Elektriği keserken ihbarnamede bulunmaması da cabası.

Peki, bu yetkiyi nereden ve nasıl alıyor acaba DEDAŞ? Çok basit; 27 Aralık 2013'te yapılan rüşvet operas-

yonunda ismi geçen işadamlarından biri olan Tivnikli, Başbakanlık danışmanı İbrahim Kalın'ın kızının okul taksitlerini ödemediği suçlamasını kabul etti. Kabul etmek zorundaydı; çünkü İbrahim Kalın kendisine çektiği SMS mesajında, kızının okul taksidi miktarı ile beraber "himmetinizi beklerim" diye yazmıştı. Ve Tivnikli ile Kalın arasındaki görüşmelerde, özelleştirilen Dicle Elektrik A.Ş'nin tahsil edilemeyen paralarının devletten alınması konusunun görüşüldüğü anlaşılmıştı. Bunlar sadece buzdağının görünen kısmı elbette.

"Şirket için yaşamsal, ticari zorunluluk"

DEDAŞ'ın, bölgedeki birçok belediyenin içme suyu şebekelerinde kullandığı elektrikten doğan borçlarının 260 milyon lirayı aşması gerekmesiyle elektrikleri kesmeye başlamasıyla yol açtığı su kesintisi yüzünden halk mağdur oldu. Bu mağduriyet Amed ve ilçeleriyle sınırlı kalmayıp Mardin ve ilçelerine de yansıdı. Bu sefer durum biraz farklı gelişti. DEDAŞ Genel Müdürü **Murat Karagüzel** ortaya koyduğu; "**DİSKİ'nin 90 milyon borcu var. Arıtma tesislerine ait iki aboneleri var. 28016 No'lu abonenin sadece 49 milyon borcu bulunuyor**" iddiası ortalığı provoke eden bir durum halini aldı.

İddiaların üzerine Amed Büyükşehir Şehir Belediye Eş başkanları **Gülten Kışanak** ve **Fırat Anlı** 21 Ocak günü bir açıklama yaparak: "**DEDAŞ'ın kurumumuza göndermiş olduğu 3 Şubat 2014 tarihli yazıda 28 milyon 249 bin 733 TL borç çıkarılmıştır. Ancak DİSKİ Genel Müdürlüğümüzün yapmış olduğu teknik incelemeler sonucu bu miktarda borcumuzun bulunmadığı tespit edilmiş, karşılıklı yapılan protokolle 3 milyon 709 bin TL'de anlaşılmalı ve borç taksitlendirilerek ödenmiştir. Diğer yandan DEDAŞ, 6360 Sayılı Büyükşehirler Yasası'nın ardından hizmet alanımıza giren ilçelerde ihtilaflı olunan abonelerle il-**

gili 20 Mayıs 2014 tarihinde tarafımıza bir yazı göndererek 40 milyon 243 bin TL borç çıkarmıştır. Ancak yine aynı şekilde teknik ekiplerimizin yaptığı inceleme sonucunda böyle bir borca rastlanmamıştır. Yine DEDAŞ'la yapmış olduğumuz bir protokolle 3 milyon 24 bin TL üzerinde anlaşmaya varılmış. Borçlar taksitlendirilmiş ve ödemeler aksatılmadan yapılmıştır" dedi.

Bu açıklamanın ardından Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız duruma ilişkin açıklama yapma gereği hissetti. "Hiçbir kuruma tek kuruş borcumuz yok, belgelerle kanıtlayabiliriz, hayali borç yazıyorlar" şeklinde yapılan açıklamaların gerçeği yansıtmadığını ve belediyenin 88 milyon TL borcunun olduğunu iddia ederek Amed Büyükşehir Belediyesi'nin yaptığı açıklamaları boşa çıkarmaya çalıştı.

"Bu şehri onlara dar edeceğiz!"

Gülten Kışanak'ın DİSKİ'nin DEDAŞ'ın önüne kanal kazması ile ilgili yaptığı açıklamada "**Eğer onlar bu şehre su veren ana pompa istasyonunun trafosunu sökmeye cesaret edecek kadar pervasızlar ise ben de gider onların kaçak sularını mühürlötirim. Kaçak kanalizasyonlarının önünde kazı yaparak kapatırım. Bir milyon insana içme suyu verdiğimiz ana pompa istasyonunun trafosunu sökmek istediler... Trafodan parça söktüler. Kapısını kırdılar, eşkıyalık yaptılar. Bu eşkıyalık kimsenin yanına kâr kalmaz.**

Biz de yasalara, hukuka, mevzuata uygun işlemimizi yaparız, DEDAŞ'ın yasalara aykırı çalışması varsa durdururuz, suyu kaçak kullanıyorsa keseriz, kanalizasyonu kaçak bağlamış ise kapatırız. Bu şehri onlara dar ederiz. Onlar bu şehirde insanlarımızı susuz bırakmak isteyecek kadar pervasız ise biz de onlara yasaların, hukukun ve mevzuatın el verdiği ölçüde aynı şekilde davranırız" diye konuşarak bu hukuksuzluğu ortadan kaldırmak için ellerinden geleni yapacaklarını belirtti.

Son olarak mahkemenin yürütmeyi durdurma kararı vermesiyle yaşanan gerginlik kısa süreliğine olsa da yatışmış bulunuyor.

Nesibe... Daha yapacaklarımız vardı!

Devrim ve demokrasi mücadelesinin bir de sessiz emekçileri vardır. Bilinmez, tanınmaz, ama bu mücadeleyi inşa ederken vazgeçilmezdirler. Gözaltına alındıklarında karakollarda, adı-sanı bilinmedik kör hücrelerde, hapisanelerde işkenceye maruz kahlılar acımasızca... Vücutları yara-bere içindedir ama yürekleri yan hücrede slogan atan yoldaşlarının haykırıyla yeniden bağlanır mücadeleye ve cellatlar karşısında "ser verip sır vermeyen" bir geleneğin temsilcisi olduğu bilincinde güç kazanırlar. Mücadelenin ihtiyacı olan her alanında kırdı, şehirde, dernekte... sanki yıllardır oradaymışçasına yerlerini alırlar.

İşte Nesibe'nin yaşamının özeti de tam olarak böyle...

Metris'te işkenceden geçen, Munzurlarda kadın savaşçı olarak yerini alan, Dersim ve Elazığ'da yerel bölgelerde çalışan, İstanbul'a geldiğinde ise tüm demokratik mücadele alanlarında faaliyet yürüten Nesibe ile yolumuz Yeni Demokrat Kadın çalışmamıza ilk başladığımız dönemlerde kesişti. Gözlerinin yoldaş sıcaklığı ile bakışını gizleyemeyen sert duruşu, mücadeledeki samimiyetini de gizlemeye yetmi-

yor, her hareketi ve her konuşmasında kendini belli ediyordu.

Kadın mücadelesinde ilk adımların atıldığı yıllarda birçok kişide olan önyargının aksine Nesibe bu mücadelenin hep içinde yer aldı. Onun haberi olmadan yapılan bir toplantı, bir etkinlik bir sonraki biraraya gelişimizde tartışma ve sitem sebebi olurdu.

Nesibe ile ilgili konuşacak, anlatılacak çok şey var. Onun mücadeledeki duruşu ve sessiz emekçiliği aynı zamanda kadın kimliğinden kaynaklanıyordu. Birileri geçmişte bıraktığı devrimci süreçleri üzerinden prim yaparken; o bir yandan çalışıyor ve çocuklarına bakıyor, bir taraftan mücadeleden geri kalmamak için yoldaşlarının gözünün içine bakıyordu tüm sıcaklığıyla... 90'lı yılların en sert rüzgarlarına karşı bile dimdik duran Nesibe, bu dönemlerini ne

bir parça övünç için anlatırdı ne de buradan kendisine bir pay çıkarırdı. Kemoterapi tedavisi gördüğü dönemde, yani geçtiğimiz yıl Ocak ayında bile şehit anması eylemlerinden geri kalmamış, bu saflarda yerini almıştı.

Vardık, varız, var olacağız!

Gaz, gözaltı ve darp tehlikesi gözetmeden eylemlerde yerini almaktan çekinmeyen Nesibe'nin hastalığının ilk günlerinde doktorlar, boğazında oluşan kitlenin yoğun gaz dumanından kaynaklandığını söylemişti. Ve kısa bir süre sonra da bu kitle kansere dönüşmüş ve Nesibe için yeni bir mücadele başlamıştı.

Nesibe, bu mücadelesinde de savaşmaya girişmiş ve hastalık bedenini çok yorgun düşürene kadar hiçbir mücadele alanından geri kalmamıştı.

Çünkü Nesibe de biliyordu ki, bu kanser vücudunun doğal bir tepkisi değildi. Aksine Metris'teki işkence tezgahlarından Gezi İsyanı'ndaki gaz bombalarına kadar devletin bu ülkede onurlu bir yaşam sürmek isteyenlerin mücadelesine dönük zulüm ve işkence dolu uygulamalarının bir sonucuydu onun kanseri... İşte tam da bu yüzden Nesibe'nin katili devlettir. Unutmayacağız, affetmeyeceğiz!

Her ölüm erken ölümdür Nesibe... Daha yapacak çok şeyimiz vardı birlikte...

Bizler Yeni Demokrat Kadınlar olarak, Nesibe'den bir kez daha şunu öğrendik: Biz devrim ve demokrasi mücadelesinin içinde hep vardık, varız ve kadın bilincimize eklediğimiz Nesibe ile var olmaya devam edeceğiz.

Yeni Demokrat Kadın

Göğün yarısı

Tüketici ve kendini tekrarlayan tartışmalar ve kurumsallaşma

Kurumsallaşmayı, "örgütlülüğümüz açısından amaçları, hedefleri, misyonu belirleme, bunları gerçekleştirmek için mücadele yol ve yöntemlerini tanımlama, işleyişi oluşturma, faaliyetinde uyacağı/tabii olacağı kavramları da içeren ilke ve değerleri ilan etme süreci" olarak tarif etmiştik kısaca, hatırlarsanız.

Bunun bir süreç işi olduğuna, ölü-statik değil, aksine sürekli kendini yenileyen, ilerleyen bir konu olduğuna dair de vurgular yapmıştık. Politikalarımızı tartışarak belirleyen, pratiğin içinde öğrendiklerimizi yine tartışıp ilerleterek tekrar pratiğe sokan bir tarzda sürekli bir gelişimin sağlanacağı açıktır. Nitekim dışımızda var olan hiçbir düşünceyi dogmatik bir biçimde almadığımız gibi, kendi fikirlerimizi, çalışma tarzımızı, işleyişimizi de ölü-değişmez olarak değerlendirmiyoruz elbette.

Ancak diğer yandan, kurumsallaşma aynı zamanda "faaliyeti prosedürlere bağlamak ya da tüm süreç ve işlevlerini tanımlayan ve disipline ederek sistem haline getiren anlayış"tır. Dolayısıyla temel olarak kabul ettiğimiz görüş ve çalışma tarzına ilişkin ilkelerimizi her durumda tartışarak, anbean değiştirerek kurumsallaşmayı sağlayamayacağımız da kesin.

Ama bundan da kötüsü, örgütün her bir parçasının kendine göre yol ve yöntemler belirlemesi, ortak ve merkezi olarak belirlediğimiz gündemlerin uzağında kalarak "kendi" ihtiyaçları/belirlemeleri doğrultusunda hareket etmesi vs. vs.dir. Böyle bir yapıya birçok isimlendirme yapılabiliriz ancak kesinlikle örgüt diyemeyiz.

Bir örgüt olabilmek, aynı zamanda kolektif bir şekilde politika belirlemek ve tüm parçalarda bu ortak politikalar doğrultusunda hareket etmektir. Elbette bu hareketin tarzı, yöntemleri, hukuku, biçimi vs. de birbirine zıt ve şekilsiz olamaz.

Basit bir örnek verelim; 21-22 Şubat tarihlerinde merkezi olarak tartışarak karara bağladığımız "Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı" düzenliyoruz, bunun yanı sıra YDK dergisinin 2. sayısının hazırlıklarına başlamış bulunuyoruz. Bu merkezi planlamalarımız varken, bir alanda ya da o alanın bir mahallesinde başka bir gündem belirleyerek, o gündem üzerinden hareket etmek bizim aslında bir örgüt olmadığımızı işaretler.

Bir alan-mahalle vs. bu gündemlerin dışında bir faaliyet örgütleyemez mi? Önceliği merkezi iki gündemimize verdiği ve gereklerini yerine getirdiği oranda elbette başka faaliyetler de örgütleyebilir ancak bunun da gündemlerimizle bağlantılı olması önemlidir.

Ve bir başka basit örnek; çalışma tarzımıza ilişkin olsun. YDK, adı üzerinde, kadın faaliyetidir. Dolayısıyla yaptığımız etkinliklere, yürüttüğümüz faaliyetlere, çalışmalara, eğitimlere (eğer aksini belirtmemiş isek) erkeklerin katılması ya da katılmamasının tartışılması kadar tüketici, manasız, örgütümüzü yok sayan bir tartışma olamaz kanısındayız. Bizim kararlarımız, çalışma tarzımız her bir alanda, ayrı ayrı her pratikte yeniden ve yeniden tartışılacaksa, altı boşaltılacaksa bir örgüt olmadığımız net değil midir? Hangi örgütün hangi kararı bu kadar sık ve her durumda tartışma konusu haline getirilmektedir?

Bu sözlerimiz esas olarak YDK'lı yoldaşlarımıza yöneliktir. Birileri bize bu tartışmayı dayatabilir, görüşümüzü öğrenmek isteyebilir, kararlarımızı eleştirebilir elbette. Ancak YDK'lı yoldaşlarımız bu tartışmayı ucu açık biçimde, kararlarımız değiştirilebilir tarzda yapamazlar/yapmamalıdır. Demokratik bir tarz adı altında kararlarımız tartışma konusu haline getirilmelidir. Bizim demokrasimiz, merkezi olarak yaptığımız buluşmalarda, konferanslarda, kurultaylarda işler ve tek söz sahibi olan da yine kadınlardır.

Elbette bu şekilde bir kadın faaliyeti yürütülebilir, her yerde farklı tartışmaların bulunduğu, farklı gündemler etrafında faaliyetin örgütlendiği, farklı çalışma tarzlarının uygulandığı... Ancak bunun adı Yeni Demokrat Kadın faaliyeti olmaz. Zira, YDK faaliyetinin şu an öncelikli konusu kurumsallaşma ve bunun merkezileşmesi, ortak bir anlayışa-şekle kavuşturulması meselesidir.

İstanbul:

Gülsuyu Yeni Demokrat Kadın, 23 Ocak günü 21-22 Şubat'ta yapılacak olan Cinsel Şiddete Karşı Konferansı'na hazırlık olarak ilk atölye çalışmasını yaptı.

"Cinsel şiddet nedir?", "Kadın beyanı esastır", "Cinsel şiddete karşı mücadele yöntemleri" şeklinde konferans konularını gündemine alan atölye, ilk olarak cinsel şiddetin tanımı üzerine tartışmalarla başladı. Somut olarak "bedenimize, kimliğimize istemediğimiz herhangi bir müdahale" şeklinde ortaya çıkan cinsel şiddet tanımı, kadınların cinsel şiddete dair deneyimlerini aktarması ile devam etti.

Amed:

Amed'de bir araya gelerek şiddet ve şiddet türleri üzerinde tartışma yürüterek 21-

21 Şubat'ta İstanbul'da gerçekleştireceğimiz konferansa dair neler yapabileceğimizi tartıştık ve çeşitli kararlar aldık.

"Elimizin hamuruyla" başladığımız tartışmalarımız ilk önce kadın dayanışmasının gerekliliği ve kadın örgütlülüğünün önemi üzerinde yoğunlaştı. Kadınların örgütlü mücadele yürütme gerekliliğini ve kadın örgütlenmesinin bizim bilincimizi daha fazla ileriye taşıyacağına hemfikir olduk. Bizlerin daha örgütlü duruşunun erkek egemen sisteme karşı vereceğimiz mücadelenin daha etkin olabilmesi için önem arz ettiğini benimsedik ve kadın yaşam alanlarımızı oluşturmakla bu tarz toplantı ve etkinliklerle bunu daha çok içselleştirebileceğimiz kanısı ortaya çıktı

Gerçekleştirdiğimiz toplantının ikinci bölümünde şiddet ve şiddet türleri üzerine çalışma yaparak deneyim paylaşımında

bulunduk. Şiddet türlerinden en önemli ve daha uzun tartıştığımız konu cinsel şiddet oldu. Bizler konuştuğumuz ve tartıştığımız farkına vardık ki erkek, cinsel şiddet üzerinden bize hâkimiyet kurmaya çalışarak, itaat altına almaya çalışıyor. Tartışmalar ilerledikçe Yeni Demokrat Kadın dergisinde yer alan deneyimleri okuyarak gerçekliğin daha da farkına vardık.

Toplantımızın sonuna doğru İstanbul'da gerçekleşecek konferansımız için takı yapma kararı aldık. Yaptığımız takıları şehir merkezinde ve üniversitede açacağımız YDK standında ulaştıracak hem de konferansımıza çağrı yapacaktık. 23 Ocak'ta tekrar biraraya gelerek ilk takılarımızı yapmaya başlayacağız. Bir diğer kararımız ise 17 Şubat'ta tekrar biraraya gelerek "Kadın beyanı esastır" ilkesi ile ilgili tartışmalar yürütmek.

Abdullah'ın ölümü ve iktidar kavgasında ABD pelerini...

Suudi Arabistan Kralı Abdullah bin Abdulaziz'in ölümünün ardından Suudi krallığına ilişkin bir dizi tartışma ortaya çıkmaya başladı. Abdullah'ın ölümünün ardından çıkan en ciddi tartışma ise Müctehid'in Twitter'daki açıklamaları oldu. Suudi Arabistan'daki siyasal gelişmelere ilişkin açıklamalar yayımlayan "Müctehid" in verdiği bilgilerin bir süre sonra gerçekleşmesi nedeniyle, açıklamalar ülke gündemini meşgul etmektedir. Kraliyet ailesinden olduğu tahmin edilen "Müctehid" in Abdullah'ın ölümünü önceden bildirmiş olması – Kral Abdullah hastanedeyken- belli şüpheleri ortaya çıkarmaktadır.

Müctehid'in Twitter'da yapmış olduğu açıklamalarda, uzunca bir süredir bir veliaht tartışmalarının yaşandığına dair bilgiler mevcut. Bu gelişmelere göre Kral Abdullah, vasiyette bulunmuş. "Müctehid" in açıkladığı vasiyete göre Suudi Kraliyet Divanı Başkanı Halid et-Tuveycri'nin Abdullah'ın ölümünden sonra yapmakla görevlendirildiği bazı işler bulunuyor. Buna göre;

Prens Salman veliahtlıktan azledilecek ve Prens Muqrin Kral ilan edilecek. Prens Muatip Muqrin'e veliaht olarak tayin edilecek.

Ancak ne var ki Salman bin Abdulaziz krallığı devraldı ve ilk olarak Abdullah ailesini tasfiye eden atamalar yapmaya başladı.

Ancak Müctehid söz konusu gelişmelere ilişkin Prens Mat'ab'ın mevcut güçleri ile alarında beklediğini ve mevcut taht kavgasının Ortadoğu'nun siyasal ve ekonomik durumu nedeniyle Suudi Arabistan'a zarar vereceği kaygısıyla beklediğini belirtti.

Suudi Arabistan'da yeni kral, ülkenin kurucusu olan Abdulaziz bin Abdurrahman bin Faysal bin Turki Al-i Suud'un vasiyetini esas alan bir teamüle göre belirleniyor. Bu teamüle göre Abdulaziz'in hayattaki en büyük oğlu veliaht ilan ediliyor ve kralın ölmesi durumunda da veliaht, kral seçiliyor. Ancak Abdullah'ın ölümünden sonra Salman'ın başa gelmesi ciddi bir krizin işaretini veriyor. Bu kriz çatışmalı bir evrede mi yoksa Katar tarzı bir el değiştirme modeliyle mi gerçekleşir bilinmez. Bu durum vücut bulacak bir dizi gelişmeye bağlıdır.

Bu açıdan Abdullah'ın ölmeden önceki iş ve dış politikada yaptıklarına ve gelişmelere bakmakta fayda var.

Suudi krallığın emperyalist politikalar kapsamında yeniden dizaynı

ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında yayımlanan harita her şeyden önce bir gerçeği gösterdi. Bu gerçek ise haritanın oluşum sürecine göre bölgedeki çatışmaların durmaya çağdır. Bu haritanın oluşturulması sürecinde ABD birçok doktrin ortaya atmakta, yenilgilerle karşılaşmakta ancak her seferinde dönerek yeni bir doktrin ile sürece tekrar yönelmektedir. Irak'ın üçe bölünmesi, Suriye'nin istikrarsızlaştırılması vb. bu kapsamda değerlendirilebilir. Ancak bu harita kapsamında Suudi Arabistan da bulunuyor.

Süreç açısından ABD Fransız strateji uzmanı Laurent Muraviec planına uygun olarak, Suudi Krallığı'na yeni bir şekil verme zamanının geldiğini düşünüyor. Strateji uzmanı Muraviec'in 2002'de Pentagon'a sunduğu üç cümlelik plan şu şekildedir. **"Irak taktik bir mihverdir; Suudi Arabistan stratejik bir eksendir; Mısır ise stratejik bir ödüldür."**

(10 Temmuz 2002) Başka bir deyişle; Suudi Krallığı'nın geleceği Mısır koşullarına bağlıdır. Mısır'ın kontrol altına alınması, stratejik hamle alanının daraltılması ve Irak gibi taktiksel bir politikanın boşa düşmesi anlamına gelmektedir. Suudi Krallığı bu durumun farkındaydı ve Mısır ile kurulacak diplomatik ilişkiler önem arz ediyordu. ABD'nin kayagazı araştırmaları karşısında tehlikeye girecek olan Arabistan petrolü uzun bir süredir çeşitli fiyat değişikliği ile kayagazı çalışmalarının yönünü değiştirmeye çalışmaktaydı. Bölgede izlenen stratejinin bir sonraki hamlesinde hedef olduklarının bilincinde olan Krallık, ortak çıkarlarını savunmak üzere, aralarında süregelen iktidar mücadelesini bir tarafa bıraktı.

Rahatsızlığı nedeniyle Fas'ta uzun bir dinlenme dönemi geçiren Abdullah Riyad dönüşünde Kahire'ye inerek burada uçağında General El-Sissi ile bir görüşme gerçekleştirdi. Mübarek'in devrilmesinin ardından yaşanan eko-

nomik kriz nedeniyle Mısır'a bağlı yapacağını belirtti. Sissi ile gerçekleştirilen görüşmelere bir de sürpriz bir isim de katıldı. Bu isim **Bander Bin Sultan**'dır. Bander, 2001'den ve Usame Bin Ladin'in ölümünden bu yana, uluslararası cihadistlerin başında bulunan kişidir. Gizli savaşların büyük ustası olarak tanımlanan Bander'in Esad'ın devrilmesi kapsamında yaşadığı başarısızlık ve kimyasal silah kullanımı ile Suriye savaşının BM'ye açılmasına olanak vermesi nedeniyle John Kerry'nin talebi üzerine 15 Nisan 2014'te görevden alınmıştı. Ancak Bander'in tekrar görev başına getirilmesi ve Sissi ile görüşmelere katılması Suudi Arabistan'ın büyük kozu olarak görülmektedir. Zira Prens Bander iş başında olduğu sürece, Washington yönetimi Suudi Krallığı'na karşı cihatçı saldırı düzenleyemez.

Abdullah'ın Mısır ziyareti kapsamında ABD Dışişleri Bakanı Kerry hızlı bir şekilde Mısır Cumhurbaşkanı Abdülfetah El-Sissi'yle bir görüşme gerçekleştirdi.

Gerçekleştirilen görüşmede Kerry Mısır'ın Suudi Arabistan ile bağının tamamen koparılması için Mısır'daki askeri rejimi artık Suudi bağışlarından tamamiyle bağlarının koparılması gerektiğini vurguladı. Bu kapsamda John Kerry 572 milyon dolar tahsisatı (darbeden bu yana bloke edilen her zamanki yardımın üçte biri) serbest bıraktı ve Golan Tepelerini istikrara kavuşturmak (aynı zamanda İsrail'in güvenliğini sağlamak) amacıyla taahhüt edilen 10 adet Apache helikopterin teslim edilebileceğini bildirdi.

Cihatçıların hedefinin Suudi Arabistan'a çevrilmesi

ABD'nin Kayagazı araştırmaları kapsamında değer kaybeden ekonomisi giderek daralan Suudi Arabistan doğalgazını (ARAMCO), kurtarma operasyonu olarak gerçekleştirilen petrol fiyat değişiklikleri uzun bir süredir ABD'nin gündeminde yer alıyordu.

Abdullah'ın uzunca bir süredir ABD ile yaşadığı bu anlaşmazlık özellikle Suriye doğalgazının Arabistan aleyhinde kesilmesinden vazgeçilmesi ile birlikte daha şiddetli bir

boyuta ulaştı. Bir süredir cihatçıları silahlandırmayan Suudi Krallığı 27 Haziran'da Suudi Arabistan'a gelen John Kerry'nin Suriye Ulusal Koalisyonu Başkanı Ahmet El-Cerba ile görüşmesinin ardından Kutsal Camiler Kurulu Kararnamesi'ni açıkladı. Kararnamede **"Cihatçıların veya diğer yapıların Suudi Krallığının güvenliğine zarar verebilecek duruma gelmesi haline karşılık, ülkenin toprak bütünlüğü ve güvenliği korumak amacıyla gerekli her türlü tedbirleri almaya karar verildi"**. (26 Haziran 2014)

Bu kararname kapsamında ise cihatçı eliyle yürütülecek olası bir operasyonun denetimi planın boşa düşürülmesi görevini de Bandar Bin Sultan'a verdi.

Abdullah'ın ölümünün ardından iktidar devrinde yaşanan bu karmaşa bir şekilde ABD'ye politikalarının taraflarını oluşturma olanağı sunmuştur. ABD'nin politikaları kapsamında kraliyet tartışmalarını erteleyerek dış politikaya ağırlık veren Abdullah, aynı zamanda iç politikada Sudeyriilere taht yolunu kapatan bir dizi politika izledi. İç politikanın dış politika ile bağlantısı kapsamında esas süreç ABD'nin Arabistan üzerindeki politikasının içeride minimize edilmesidir. Ancak ne var ki Salman bin Abdulaziz'in krallığı alması ile bu denge değişim göstermiştir. Abdullah'ın Sudeyriilerin iktidar yolundaki yolunu kapatma çabası bir şekilde sonuca ulaşamamıştır. Öyle ki Salman bin Abdulaziz krallığı alması ile birlikte ilk yaptığı şey Suudi Kraliyet Divanı Başkanı Halid et-Tuveycri'yi görevden alarak yerine, oğlu Muhammed bin Salman'ı hem Tuveycri'nin yerine hem de Savunma Bakanlığına tayin etmek oldu. Belirttiğimiz gibi Halid et-Tuveycri Abdullahın vasiyetini yerine getirmekle görevli kişiydi ve Salman bunun farkında olarak Abdullah'ın iktidar içindeki tüm birimlerini fetva çıkartarak tasfiye etmeye başladı.

Tarımda tasfiye süreci derinleşiyor "Mülksüzleştirilenler, mülksüzleştirilecektir"

Köylüler, bugünlerde kendileri dışında pek az insanın dikkatini çeken bir sorunla uğraşiyor. Devlet, tarım sektörünü şirketleştiriyor. Toprak mülkiyetinin gaspı dolayısıyla mülksüzleştirme anlamına gelen **Toprak Koruma Kanunu**'yla, tarım arazileri tamamıyla tarım tekellerinin kâr alanı haline getiriliyor. Gündemdeki siyasi gelişmelerin gölgesinde yürürlüğe giren bu kanunla devlet, tarımda şirketleşmenin önündeki engelleri kaldırıyor, köylüleri mülksüzleştiriyor.

Tarımda şirketleşme yeni bir durum değil. Şirketleşme süreci bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde tarım tekellerinin tarımsal üretime **doğrudan** veya **dolaylı olarak** dâhil olmasıyla gerçekleşiyor. Dolaylı yöntemde tarım tekelleri tarımsal üretim yapmaktan ziyade tütün, pamuk, zeytin gibi sanayi ürünlerini alıp işleyerek veya tarımsal ticaret yaparak tarımsal üretime dâhil oluyor. Ürünlerin ekim-dikim ve hasat sürecinde tarım tekellerinin doğrudan bir rolü yoktur.

Türkiye'de 2000'li yıllara dek tarım tekelleri (emperyalist şirketler ve komprador kapitalistler) ağırlıklı olarak dolaylı biçimde tarımsal üretime dâhil oluyordu. 2000'li yıllarda tarım tekelleri doğrudan tarımsal üretime dâhil olma yöntemine geçti. Ekim, dikim hasat gibi üretimden tüketim tüm süreçlerde tarım tekelleri kendi tarımsal üretimini yapmaya yöneldi. Endüstriyel tarım olarak bilinen sermaye

yoğun tarım hızla yaygınlaştı ve uygulanmaya devam ediyor. 2000'lere kadar olan süreçte neo-liberal polit-

kalarla tarım sektörü emperyalist sermaye ve komprador sermayenin çıkar ortaklığı ekseninde sermaye hareketine uygun hale getirildi. Devletin tarım sektöründeki varlığı, "devletin küçülmesi" adı altında köylülere ilaç, tohum, kredi, makine, taban fiyatı, alım-satım, destek ve teşvik ödemeleri gibi destekleme yapan konumdan; tarımda büyük sermayenin önünü açan konuma dönüştürüldü. Tarım kooperatifleri diğer kurum ve kuruluşların özelleştirilmesiyle küçük üreticiler, serbest piyasada büyük sermaye ile aynı koşullarda rekabet etmek zorunda bırakıldı. Böylece tarımda şirketleşmenin önünde en büyük engel olarak görülen küçük üreticilerin tasfiyesi sağlandı ve şirketleşmenin zemini yaratıldı.

Bu tasfiye süreci dün küçük üreticilerin her türlü destekten yoksun serbest piyasa koşullarına itilerek kapitalist rekabete dayanamayıp tarımsal üretimden kopması yoluyla gerçekleşiyordu Bugün doğrudan toprağın, "yasal yolla", devlet zoruyla gasp edilmesi yoluyla gerçekleşmesinin yolu açılıyor. 31 Aralık 2014 Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"la devlet, bizzat küçük köylüleri, toprağına el koyarak mülksüzleştiriyor. "Miras yoluyla toprağın bölünüp küçülmesi ve küçük üretimimin önüne geçilmesine engel olmak", "tarımsal üretimi artırmak" gibi masumane bir dille anlatılan Kanun anlatıldığı gibi bir masumluk taşıyor.

Toprak mülkiyetinin el değiştirmesi anlamında, kanunun en önemli hükmü toprak küçüklüğünü belirlemesi ve bunun altındaki topraklarda üretimi yasaklamasıdır.

Köylülerin üretim miktarı sınırlandırılıyor

Kanuna göre tarım alanları sulak,

susuz, dikili ve sera olarak dörde ayrılıyor. Bu alanlarının buldukları bölgeye göre en az kaç dekar olacağı belirleniyor. Bu belirlemenin neye göre yapıldığı muğlak kalırken tarım tekellerinin çıkarlarının esas alındığı su götürmez bir gerçektir.

Asıl amaç tam da burada açığa çıkıyor. Belirlenen en az dekar topraktan daha az toprağı olan köylülerin üretim yapması yasaklanıyor. Toprağının satmak zorunda bırakılıyor. Bu en az dekar, her arazi için standart bir rakam olmayıp bölgeye göre değişiyor.

Örneğin: **Bursa**, Yenişehir ilçesinde sulak arazi için en az 60 dekar, susuz arazi için en az 330 dekar; **Balıkesir** Dursunbey ve Balya ilçelerinde sulak arazi için en az 100 dekar susuz arazi için 200 dekar; **Hakkâri**'de sulak arazi için 90 dekar susuz arazi için 180 dekar olarak belirlenmiştir. Aktardığımız bölgelerde belirlenen en az dekarın altında toprağı olanlar bundan böyle üretim yapamayacak. Tarım Bakanı Mehdi Eker'in ifadesiyle "Ya şirket köyler oluşacak ve toprak sahibi toprak sahibi şirketlerle ortak olacak ya da toprak sahipleri topraklarını bir şirkete devredecek."

Bakanın kibarca söylediği gerçek şudur: Küçük ve orta üreticiler öyle ya da böyle topraklarını tarım tekellerine satarak mülksüzleşecek ve toprak mülkiyeti el değiştirecek.

Bu kanunun ne anlama geldiği ne yapılmak istendiği ve nasıl bir vahamet taşıdığı Türkiye'de tarım yapısı ve toprak dağılımında saklıdır. Türkiye'de tarım esas olarak küçük ve orta ölçekli üretime dayanıyor. 20 ila 500 dekar arası toprak büyüklüğü, küçük ve orta ölçekli üretim olarak kabul ediliyor. 2001 genel tarım sayımı verilerine göre, küçük ve orta köylülerin toprak dağılımında yüzdesi 83,3 gibi yüksek bir orana sahiptir. 20 ila 500 dekar arası toprak sahipliği dağılımıysa; 20-49 dekar toprağı olanlar yüzde 16;

50-99 dekar toprağı olanlar yüzde 20,7; 100-199 dekar toprağı olanlar yüzde 23,8; 200-499 dekar toprağı olanlar yüzde 22,8 oranındadır.

Küçük üreticiler hedefleniyor

Aktardığımız veriler eksisinde Toprak Koruma Kanunu'nun doğrudan küçük üreticileri hedeflediği açıktır. En az dekar rakamının 200 dekara kadar çıkması, 200 dekar altı toprak sahiplerinin büyük bölümünün mülksüzleşeceği anlamına gelmektedir.

Susuz arazi denilen ve kuru tarımın yapıldığı alanlarda, ekseri ovalık bölge dışında kalan alanlar olup, küçük köylülerin kıt kanaat üretim yaptığı bölgeler ve dağ köyleridir. Bu alanlarda en az dekarın 130 ila 200 dekar arası olmasının tek anlamı mülksüzleştirme-dir. Zira 200-499 dekar arası toprak sahipleri dışında kalan 20-199 dekar arası toprak sahiplerinin oranı yüzde 60,5. Kanunun en az dekar olarak belirlediği alanlarda en çok etkilenecek ve mülksüzleştirilecek olanlar da bu dilim içinde yer alan köylüler olacaktır. Örneğin, Hakkâri'de, susuz arazi için belirlenen en az dekar 180 dekar-dır. Hakkâri'de susuz arazide tüm toprak sahiplerinin 180 dekar dekar toprağı yoktur. Dolayısıyla 180 dekar-dan az toprağı olanlar doğrudan mülksüzleştirilecektir. Aynı durum diğer bölgeler için de geçerlidir.

TC devleti Marks'ın vurguladığı gibi: aşırı üretim ve azami kâr ekseninde kapitalist sermayenin önünü açan, tarım kâr alanları yaratan, bu kapsamda yasal düzenlemeler yapan rolünü tarım alanlarında da yerine getiriyor. Tarım sektörüne dair yasal düzenleme yaparak, binlerce köyünün geçimini sağladığı toprakları, tarım tekellerinin talanına açıyor. Köylüleri belirsiz bir geleceğe sürüklüyor.

Günümüz Türkiye'sinde tarımdan tasfiye edilen köylüler şehirlere yığılarak işsizliğe yoksulluğa açığa mahkûm ediliyor.

Mısır'da tarih grevlerle yazılıyor

Mısır'ın Mahalla kentindeki en büyük tekstil fabrikasının işçileri greve gitti. Geçtiğimiz yıl da greve giden tekstil işçileri, aradan 1 sene geçmesine rağmen verilen sözlerin tutulmaması üzerine yeniden grev kararı aldı.

Tekstil işçileri çalışma koşullarının ağırlaştırılması ve fabrika yönetim kadrolarıyla yaşadıkları sıkıntılar yüzünden greve gittiklerini açıkladılar. Ayrıca hükümetin pamuk üreticilerine karşı yaptığı düzenlemeleri de gündemlerine alarak ortak bir mücadele hattı oluşturuldu. Bunun yanında maaşların zamanında ödenmesi ve yıllık bonus ödemelerinin de en kısa zamanda yapılması talep ediliyor.

Tarihin ilk grevi Mısır'da

Son zamanlarda işçi grevlerinin arttığı Mısır, tarihin bilinen ilk işçi grevine de ev sahipliği yapmıştır. Mısır'da işçi eylemlerinin tarihi çok eskilere dayanıyor. Hem de onlarca ya da yüzlerce yıl değil, binlerce yıl öncesinden grev geleneği var Mısır'da. M.ö. 1500'de Deir El Medine'de emekçilerin ücretlerinin ödemesi 3 hafta gecikince, Mısır'da tarihin ilk grevi ve yürüyüşü gerçekleşmişti. Sonraki yüzyıllarda ise, Mısırlı emekçilerin hak talepleri hep baskıyla karşılandı.

Belki de artık grev kelimesi bile unutulmaya yüz tutmuştu ki, ilk grevden yaklaşık 3500 yıl sonra, Mısır bir kez daha grevle tanıştı. 1952'de Kafr-El Dawar'da işçilerin üzerine ordu birlikleri tanklarla saldırdı birçok işçi öldü ve ardından 2 işçi önderi idam edildi.

Mısır'da işçiler 1980 ve 1990'lı yıllarda hakları için sokağa çıkmaya

çalıştılar fakat bu çıkışlar faşist devlet tarafından savaş cephaneleri kullanılarak bastırıldı.

2006'dan itibaren Mahalla tekstil işçileri tarafından yapılan grevler, Hüsnü Mübarek yönetimine karşı olan muhalefet hareketinin hep ön cephesinde yer aldı. 2008'de de greve giden tekstil işçileri, polis tarafından şiddetli bir baskıya maruz kaldı. Binlerce işçi tarafından yapılan grev, hükümetin çok yoğun tepkisini çekmiş ve kolluk kuvvetleri aracılığıyla işçiler üzerinde faşist bir baskı yaratılmıştı.

Pamukta sübvansiyonlar kaldırıldı

Son yıllarda Mısır'da yaşanan grevlerin başlıca sebebi ağır çalışma şartları, yöneticilerin yolsuzlukları, hükümetin verdiği sözleri yerine getirmemesi, özelleştirme politikaları, ücretlerin düşük olması, geriye dönük ikramiyelerinin alınmaması vb.

Hükümetin pamuk üretiminde sübvansiyonları kaldırma kararını açıklaması işçilerin grev kararı almasında etki oldu. İşçiler, bunun pamuk üretimini durmaya zorlayacağından ve tekstil fabrikalarının gerekli hammaddeyi bulamayacağından ve bunun sonucunda ise pek çok işçinin işini kaybedeceğinden, fabrikanın kapanmasından veya özelleştirilmesinden endişe duyuyor. Hükümetin verdiği bu kararın hem köylüleri hem de işçileri yakıcı bir şekilde etkilediği gözler önüne seriliyor.

Fabrika yönetiminin, yerel gazetecilerin işçilerin yanına gitmesini istemediği ve bunu engellediği belirtiliyor. İşçiler bu duruma da

tepki gösteriyor. Burjuva medyanın göstermediklerini, oradaki işçilerin grevine katılıp onların sesi olmak için haber yapan gazeteciler açık bir şekilde engelleniyor. İşçilerin gazeteler aracılığıyla sesini daha da çok duyurmaya ihtiyaçları olduğu ve işçilerin grevlerinin herkesi harekete geçirebileceği unutulmamalıdır.

Bugün bir yerde yapılan grev, direniş başka bir yerdeki işçileri de cesaretlendirip harekete geçirebilir. Unutulmaması gereken şudur ki; her şey bir kıvılcımla başlar. Zaten burjuva medyanın patronların yanında yer aldığı aşikar iken, işçi sınıfının sesi olan gazetelerin önemi daha da artıyor.

Hükümetler değişti, baskı değişmedi

İşçiler, Mübarek'in baskısına karşı da, Silahlı Kuvvetler Yüksek Konseyi'nin grevleri yasaklayan kararına karşı da göğüs gererek sonuna kadar direnişin içinde yer aldılar. Hüsnü Mübarek hükümetinin devrilmesinden sonra da işçi sınıfı üzerindeki baskı değişmeden devam etti. Emperyalistlerin maşası olan Müslüman Kardeşler iktidara geldikten sonra işçiler üzerinde baskı devam etti. Mısır'daki işçiler Müslüman Kardeşler'e karşı da direnişin en ön saflarında yer aldılar. Avdufettah Sisi yönetime geçtikten sonra da bir şey değişmedi.

Halk adına iktidara darbe yaptığını söyleyen grup, iktidara geldikten sonra halka karşı baskı artırıldı. Tabii bundan en çok zararlı da işçi sınıfı gördü. Sisi yönetimi ayaklanan işçileri tutuklatıp grevleri dağıtarak işçi sınıfı üzerindeki baskıyı artırdı. Mısır'da halk ayaklanmalarının sonuçlarına baktığımızda halkın yönetime bir türlü geçemediğini ve yönetimler değişse de halkın üzerindeki baskının hiçbir zaman değişmediğini çok net bir şekilde görebiliriz.

Buradaki en önemli kıstas kitle hareketine önderlik edebilecek bir partinin veya devrimci bir hareketin olmayışıdır. Mısır'daki bu eksiklik bariz bir şekilde kendini gösteriyor. Bu tarz, geniş kitlelerin içine girdiği isyanlarda kitlelerle beraber devrimi gerçekleştirebilecek öncü bir partinin, kitleyi yönlendirerek devrime götürmesi kaçınılmazdır.

Peru'da sokak çatışmaları

H. Merkezi: Peru'da yeni çıkan yasaya göre işçilerin izinlerinin yanı sıra yılda iki kez verilen ikramiyeler de kaldırılacak. Bu yasayı

protesto eden binlerce kişinin sokağa çıkmasıyla çatışmalar yaşandı.

Hükümetin ikramiye, sosyal güvenlik ve hayat sigortası haklarının yanı sıra işçilerin hakkını gasp eden yeni yasasına karşı ülke genelinde protestolar yapıldı.

Yasaya karşı sokağa çıkan binlerce kişiye, polis saldırınca şiddetli çatışmalar yaşandı. Polisin saldırısına karşı sokaklara barikatlar kuran kitle taş ve molotoflarla kendini savundu. Onlarca protestocu yaralanırken birçoğu da gözaltına alındı.

"1915'ten Hrant'a katliam sürüyor"

Nürnberg

Demokratik Güç Birliği Platformu, Ermeni soykırımının 100. ve Hrant Dink'in katledilişinin 8. yılı dolayısıyla Nürnberg'te bir anma etkinliği düzenledi. Villa Leon'un bahçesinde Hrant anısına dikilen ağacın altında 8 tane mum yakılarak saygı duruşu yapıldı. Ayrıca etkinlik öncesi Lorenz Kilisesi önünde Ermeni derneklerince düzenlenen Hrant anmasına da destek verilerek, soykırımın 100. yılında "**Hepimiz Hrant'ız**" sloganları haykırıldı.

Demokratik Güç Birliği adına yapılan açıklamada, Dink'in bizzat devlet güçlerinin yönlendirmesi sonucu katledildiği vurgulanarak, cinayetin şimdiye kadar aydınlatılmamasına tepki gösterildi. Etkinlikte, 1915 Ermeni Soykırımından Hrant'a uzanan süreçten katliam görüntülerinin yer aldığı bir sinevizyon gösterimi de yapıldı.

Programda bir konuşma yapan yazar, insan hakları savunucusu **Ragıp Zarakolu**, Türk devletinin Ermeni katliamı ile yetinmediğini; 1915'ten sonra da katliamlara süreklilik kattığını belirtti. Etkinlikte, Kürt opera sanatçısı **Pervin Çakar**, **Ahmet Tırgil** ve **Erdoğan Ateş**, Ermenice, Kürtçe ve Türkçe ezgiler söyledi.

Augsburg

ATİF'e bağlı **Augsburg Enternasyonal Kültür Merkezi** tarafından AKM salonunda düzenlenen anma etkinliğine ilgi yoğundu. İlerici, devrimci ve demokrat çevrenin yanısıra, Süryani, Asuri derneklerinin yöneticilerinin ve Ermeni kitlenin katılımı oldu. EKM adına yapılan açılış konuşması ve saygı duruşu ile sinevizyon gösteriminin ardından konuşmalar yapılarak etkinlik sona erdirildi.

Köln

ATİF'in çağrısıyla, 19 Ocak günü Köln Dom kilisesi önünde bir araya gelen devrimci, demokratik kurumlar, "**100. Yılında Ermeni Soykırımını lanetliyoruz! Hrant Dink'i anıyoruz**" pankartı açtı.

Miting, soykırıma maruz kalan tüm Ermeni halkı ve Hrant Dink için saygı duruşu ile başladı. Hrant'a dair şiirlerin okunduğu miting, kurumların Almanca ortak bildirisinin okunmasıyla devam etti. Mitingde ATİF adına da bir konuşma yapıldı. Konuşmada Ermeni Soykırımının tarihsel değil güncel olduğuna vurgu yapılarak Hrant'ın katledilmesinde faşist TC devletinin yaklaşımının, 1915 Ermeni Soykırımı ile aynı içerikte olduğu belirtildi.

BEŞLER: Düşlerimize sonsuz bağlılık demektir!

Gündelik yaşamın akışının, mücadelemizin mevcut durumunun ötesine geçen düşler kuruyor muyuz? Kaypakmaya yoldaşın daha eline kırmayı bile almamışken Döldül Dağı'nın doruklarında gerilla birliklerinin düşünüyüşünü kurmasını hissediyor muyuz? Peki Che'nin "gerçekçi ol, imkansız yarat" veya Alman komünist Liebknecht'in "gerçekleşmiş imkanlar, zorlanmış imkansızlıkların sonucudur!" sözü bizim için neyi ifade ediyor? Ancak bunu yapabilenler, yaratıcı bir güç ve ataklıkla imkansızlıkların üzerine gidip, düşlerini gerçekleştirebilecekleri imkanları yaratırlar.

Beşlerimizi düşlerimizin peşinde koşarken sonsuzluğa uğurlayışımızın üzerinden 4 yıl geçti. Hayatlarını düşlerimiz için ortaya koyan yoldaşlarımızdan öğrenmek, onların Kutup Yıldızımızın enerjisi, ışığı olduklarını bilmek ve yollarından tereddütsüzce yürümek bizim zorunluluğumuzdur, dolayısıyla özgürlüğümüzdür. Beşler, düşlerimiz doğrultusunda mücadelemizin etkin özneleri olmayı başarmışlardır ve bize asla silinmeyecek izler bırakmışlardır.

Beşler, yaşamımızın merkezine mücadelenin konmasıdır

Beşlerin, kadınlar olarak öne çıkarılması aldıkları mesafenin boyutunun daha iyi anlaşılmasını sağlar. Mücadele yaşamlarına baktığımızda salt kadın olmalarından ötürü, birçok zorlanmayı yaşadıklarını, kritik birçok dönemeçten geçtiklerini görürüz. Dolayısıyla yoldaşlarımızın mücadelesi, kolektif içinde kadınlar olarak özne haline gelmeleri; düşmanla aktif mücadeleyle birlikte, kendileriyle ve kolektifteki eril anlayışlara/uygulamalara karşı mücadeleyle olmuştur.

Bu ekseninde yoldaşlarımızın her birisinin yaşamından farklı örnekler verebilecekken, bahsi geçen üç alanda da en keskin mücadeleyi veren **Gülizar yoldaşın** yaşamından örnek vereceğiz. Gülizar yoldaşın tüm yaşamı, zor eşiklerin kendi öz gücüyle ve yüzünü daima partiye dönerek aşılmasına örnektir. Devrimci saflarda yapılan evliliğin bazen burjuva-feodal evliliklerden çok daha geri ve zincirleyici olduğunun en yalın örneğidir yoldaşın evliliği. "Devrimci erkekler, erklığı aşmıştır", "Partide kadın sorunu yoktur" vb. anlayışlar, örgütlü kadınların en zayıf noktası olmaktadır. Bu zayıf yanın fark edilip, sökülüp atılmaması nedeniyle mücadeleden "sevgilileriyle" birlikte kopanların sayısı hiç de az değildir. Kadınların, yaşamlarının merkezine düşlerinin gerçekleşmesinin tek yolu olan mücadelemizi değil de sevgililerini/ eşlerini koymalarına güçlü bir itirazdır Gülizar yol-

daş. Aile ile olan bağların "feodal" olarak görülüp, kolaylıkla mahkum edilebilmesine rağmen, "devrimci sevgiliye/eşe" en geri zincirlerle bağlanmanın deşifre edilmesidir onun yaşamı. Düşü devrim olmayanların yaşamının merkezinde mücadeleye olmaz. Mücadele dışında, sevgili, daha rahat-konforlu bir yaşam, entelektüel kaygılar... gibi artırılabilir birçok şey yaşamın merkezine girer. Temel mesele; sevgiliye ilişkilerinde, yaşam olanaklarımızın da, bilginin de... mücadele merceğiyle ele alınmasıdır, tersi değil!

Yoldaşımızın yaşamı, kolektif içinde yaşam bulmuş olan erklığe karşı mücadeleyi koyup, her şeyle bu ekseninde ilişkilendirilmektir. Biz kadınlar, Leyla Karakoç'tan Çiğdem Yılmaz'a ve Gülizar yoldaşa kadar erkin yaşamımız üzerinde tasallut kurmaya çalışmasına itirazlarımızdan öğreneceğiz, bu tarzı temel alacağız. Erkeğin her "sahiplenişinin" etrafımızı kafeslerle kapatmak uğraşısı olduğunu, bu yönlü sevgisinin de kafes içinde kaldığımız müddetçe başımızın okşanması olduğunu göreceğiz ve bunu reddedeceğiz. Bunu yaptığımız oranda mücadelede adımlarımızın hızlandığını göreceğiz. Beşlerin, kadınlara ve tüm yoldaşlara bıraktığı en büyük miras budur: yaşamın merkezine mücadelenin konmasıdır!

Beşler, imkansızlıkların zorlanmasıdır!

Yoldaşları anlatan yazılara baktığımızda hepsinin ortak yanının, Partinin imkanlarının azaldığı, zor dönemlerden geçtiği zamanlarda ileri atılmalarıdır, yüklerin en ağırını üstlenmekten geri durmama-larıdır. Türkiye'de özellikle 2000'li yıllardan itibaren, sadece kolektifimizin değil, tüm devrimci yapıların yoğunlaşan düşman saldırıları ve reformist/liberal tasfiyeci rüzgarlar karşısında zorlandıklarını, mücadelenin yeni aşamalarına hızlıca adapte olamadıklarını görüyoruz. İşte buna benzer zor zamanlarda yoldaşlarımızı öncüleştirmiş, yüklerin altına girip, boşalan mevzileri doldurmakta tereddüt etmemişlerdir.

Sefagül yoldaşın 2007 yılında kırsal alandaki değerlendirmelerine bu gözle bakmalıyız. Aradan iki yıl geçmeden, "eylem sayımızı % 200 artırdık" demesindeki haklı gururu görmeliyiz. Sefagül yoldaş, her zaman zor koşulların devrimcisi olmuştur. Ne mücadeleye başladığında yanında olanların bir kısmının ilerleyen zamanlarda düşlerinin peşini bırakmaları ne düşmanın gözaltılı/işkenceli baskısı ne de olanaksızlıklarımız onu yıldırmıştır. Yazısında belirttiği gibi, o "kim yapacak?" sorusuna yanıtını "BİZ" olarak

vermiştir bir defa!

Bir insan üreten değilse, yanındakine hiçbir şey veremez. Düşlerine sonuna kadar inanmayan, başkasını inandırmaz. Yılgınlığı içinde hisseden başkasını harekete geçiremez. Sefagül yoldaşa dair anlatımlarda öne çıkan özelliklerden biri de budur. Konuştuğu herkesi etkilemesi, düşlerine ortak etmesidir. Gülizar yoldaş, Erzurum Hapishanesi'ndeki zorlu günlerini anlatırken Sefagül'ün etki gücünü, yaşamını anlamlandırmasını başka türlü anlatır. Bu aynı zamanda kadın yoldaşların birbirlerine verdikleri güçtür. Sorunların çözümünde, paylaşımlarda aynı durumdaki kadın yoldaşı değil de erkek yoldaşı tercih etmeye karşı önümüzü açan bir yaklaşımdır...

Beşler, mücadelemizin en zor alanlarından birinde kırsalda şehit düştüler. Alanlarının öncülükleri, kadroları, komutanları durumundaydılar. Bu gerçeklik, Beşlerin önümüze koyduğu hedefin hem ne kadar önemli olduğunu hem de mücadeleyi yaşamımızın merkezine koymamız durumunda bu hedefin kesinlikle ulaşılabilir olduğunu göstermektedir. Yoldaşlarımızı; mücadelemizin, kolektifimizin ideolojik/politik/teorik sorunlarından kaçmamışlardır.

Mücadelede bütünlüklü bir gelişim göstermek için uğraşmak yerine kadınların genelde pratikçi olarak kendilerini konumlandırmaları ve çoğu zaman partileri tarafından da böyle yönlendirilmeleri ne yazık ki hala kırsal alanın karakteristik bir özelliğidir. Beşler, bu çizgiyi kırmışlardır.

Şehir faaliyetlerinden hapishanelere, kırsala kadar buldukları her alanda teorik çalışmalara özel önem vermişlerdir. **Fatma yoldaşın** ailesinin evinden halen defterlerinin çıkması, **Derya yoldaşın** hapishanede yaratılmasına öncülük ettiği üretken ortam ve yazdığı yazılar, Sefagül yoldaşın siyasi perspektifleri/röportajları bu anlamda bize birçok ipucu vermektedir. Sefagül yoldaşın 1994 yılındaki darbe sürecinde tavrını belirleme tarzı da bize siyasetle ilişkileniş kıstaslarını vermektedir. Darbeci

Doğan 2 Şubat günü katledilir.

Yunus Koç: Kars doğumlu olan Yunus Koç, bölgede Proletarya Partisi safalarında faaliyet yürütür. 2 Şubat 1979 yılında Ardahan'ın Ölçek Köyü'nde jandarma tarafından katledilir.

Haydar Sönmez (Altındış): 1957 yılında Derim Mazgirt'te dünyaya gelen Haydar Sönmez, 1980 öncesinde Der-

kanattan tanıdıkları çok daha fazla olmasına ve bu tanıdıkların onunla özel olarak konuşmaları/ilgilenmelerine rağmen; o değerlendirmelerini genç yaşına rağmen teorik/politik açılardan yapmıştır.

Teorinin, birçoğumuzun güzünde büyüyen karmaşası onların bilincinde/pratiğinde düşlerimize ulaşmak için aşılacak zorunda olan bir eşikti. Teori-pratik bütünselliğini yakalayamamak, kadroların ya dar-tutucu, dogmatik olmasını ya da kendiliğindenliğe savrulup, parti çizgisini belirsizleştirmelerine yol açabilmektedir. Kolektifimizi mücadelede geliştirme hedefi ve uğraşı, kendimizin teorik-politik gelişme yöneliminden bağımsız değildir. Bu bütünlüğü yakalayamayanlar, kendi başlarına iş yapamaz hale gelirler. Sürekli olarak yönlendirilmeyi, yapılacak işleri hep birinin söylemesini beklerler. Günümüzde birçok yakıcı sorun ortada dururken alanlarımızın inisiyatif gösterip, öncülüğe soyunamamalarının bir nedeni de budur. Bu yanı sıra, Beşler, mücadelede özne olup, inisiyatif almanın, mücadele dinamiklerini geliştirip büyütme kendi dışında görmemenin adıdır! Tıpkı Beşler gibi, yapacak, etken kişi olarak en başta kendimizi ve kolektifimizi görmek için acil ihtiyaçlarındandır.

İçinden geçtiğimiz süreçte, bulduğumuz alanlarda tek başımıza olsak bile, süreçlere Partizanca mücadele etmek, düşlerimiz için Beşlerce öne atılmak görevi bizi beklemektedir. İmkanların, imkansızlığı zorlamayla ortaya çıkacağını unutmayalım. Eğer düşlerimizi gerçekleştirmek için öne atılmamız önündeki engel mücadeleye- ilişkimizin pamuk ipliği gibi ince olmasıysa hedefimiz **Nurşen yoldaşın** dediği gibi pamuk ipliğini zincire çevirmek olmalıdır. Bu da Kutup Yıldızımızdan gözlerimizi ayırmadan, yaşamımızı mücadeleye göre şekillendirdiğimizde gerçekleşebilir.

DÜŞLERİMİZİ GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN EN ÖNE...

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Selahattin Doğan: 1954 yılında Sinop-Efelek'te dünyaya gelen Selahattin Doğan, yoksulluk koşullarından ötürü küçük yaşlarda ailesinin geçimini sağlamak için okuldan ayrılır. İstanbul'da inşaat ve fabrikalarda işçilik yapan Selahattin Doğan, inşaatlarda işçilik yaptığı dönemde Proletarya Partisi ile tanışarak

mücadeleye katılır. Dürüstlüğü ve fedakârlığı ile ön plana çıkan Doğan, İstanbul Bölgesi'nde birçok askeri eyleme de imza atan İstanbul Haznedar'da bir randevu öncesi, başka bir örgütün yaptığı kamulaştırma eyleminin olduğu bölgede ablukaya takılır. Düşmanın onu tanıması üzerine çıkan çatışmada yaralı yakalanır. İşkencede sır vermeyen tutumuyla

sim'de gerçekleşen toprak işgallerine katılır. Daha sonra ise tutsak düşerek Hozat Hapishanesi'ne konur. 6 aylık tutukluğun ardından mücadeleye kaldığı yerden devam eden Sönmez, Hasan Demirpençe adlı işbirlikçinin cezalandırılması eyleminin ardından ihbar sonucu gözaltına alınır. Şubat 1982'de işkencede katledilir.

Birinci komündenim heval!

Rojava Devrimi İçin Avukat Dayanışması, Rojava Devrimi'nin yürüyüşünü kendi topraklarında izlemek ve halkın iradesine yönelik saldırı ve saldırı tehditlerine dikkat çekmek için kurulmuştu. Tam da bu amacı gerçekleştirmenin ilk adımı olarak Dayanışma kendi bünyesinde sekiz avukata eşlik eden üç gazeteci ile birlikte 13 – 17 Ocak 2015 tarihleri arasında Rojava'ya gidip çeşitli görüşmeler yaparak 18 Ocak'ta Pirsus'ta sınır nöbeti yapmak üzere başta İstanbul olmak üzere diğer illerden gelen avukatlarla bir araya geldi.

Dayanışma, kısa bir süre sonra gözlemlerini raporlaştırıp kamuoyuyla paylaşacak. Bu yazıda ise "kişisel" izlenimlerimin bir kısmını özetle aktarmak amacındayım.

Tek nehir, iki farklı Kürdistan

Rojava'ya Türkiye sınırı boyunca girişler "yasak". Doğu sınırı olan Bakur'dan ise geçişler sınırlı. Heyetin on bir kişi ile sınırlı tutulması Bakur yönetiminin tasarrufu nedeniyle. Qamişlo, Nisêbin'in hemen karşısında dururken Silopi'den Habur Sınır Kapısı'ndan Duhok'a girer girmez tekrar Batı'ya çark ederek Sêmelka Kapısı'na vardığımızda karşıda Rojavaya Azad'ın "mütevazı" görüntüsü konteynerlerden oluşan gümrük kapısı şeklinde belirildiğinde heyet üyeleri artık heyecanlarını gizlemez olmuştu. Sêmelka Kapısı'ndaki Federe Kürdistan yetkilisi, Türkiyeli bir heyet olmamızdan ötürü olsa gerek Türkiye'nin "yardımlarını" diplomatik bir dille övmeyi vazife bilmişti ki, dönüş güzergâhının da durağı olan bu yere vardığımızda aynı yardımlardan minnetle bahsedecekti.

Botla, Dicle nehrini geçtiğimiz üç dakikanın sonunda bizi güler yüzüyle karşılayan devrime ulaşmıştık demek ki! Pasaportlarımıza Kürdistan damgası istediğimizde Türkiye'de sorun yaşayabiliriz kaygısıyla "mühür vurmamalıyız" tevazusu, isteğimizden vazgeçmemiz için yeterince ikna ediydi.

Artık Cizire Kantonu topraklarındaydık ve ilk durağımız Qamişlo'da bulunan TEV-DEM merkeziydi. Yoğun

bir programla neredeyse devrimin bütün kurumlarıyla temas sağlama olanağı bulmuştu. Bir avukat heyeti olmamız sebebiyle de özellikle yasama ve yargı kurumlarıyla daha detaylı görüşmeler gerçekleştirdik. Fakat bu bir eksiklik değil, bütün kurumlar devrimin felsefesiyle kuşanmışken ve doğrudan demokrasiyi örnek düzeyinde değil inşa edilen bir kültür sürekliliği içinde sergilerken eksiklik olması düşünülemezdi de.

Devrimden enstantaneler

Bu kültürün sürekliliğini ancak birkaç örnekle açıklayabilirim sanırım.

Savaş ve devrim JİTEM'in muadili ŞEBBİHA'nın buralardan kovulmasını sağlamış. Düşünün, Türkiye'de JİTEM veya herhangi bir kontrgerilla teşkilatına ait bina Halk Mahkemesi olmuş! Üst kat, Kültür Merkezi... Oysa Rojava bununla yetinmiyor. "Mahkemeler 'devletlû'nun kafamızdaki kodlarımızın birer tezahürü" diyorlar. Oluş hâlindeki devrimin verdiği fırsatla hemen yıkmayı tartışabiliyorlar mahkemeleri. Onun yerine komünler içinde oluşturulan sulh komiteleri vasıtasıyla adaletin sağlanmaya çalışılması daha demokratik bir içerik sunuyor zira. Üstelik halk mahkemesi olsa da mahkeme, mahkemedir nihayetinde diyerek oluşma emareleri gösteren yargı bürokrasinin oluşmasına mani olmak için yoğun bir tartışma kendisini açıkça belli ediyor.

Oysa kendi taze kodlarımızla gelmiştik ve halk mahkemelerini neden beğenmediklerini garipsiyorduk ilkin. Mesela vatandaşın yemin vermesi için heyetin masasından bulunan Kuran, İncil ve Avesta ne demokratik bir görüntüydü bizim için. Şart mı, tabii ki değil! İstediyin değer üzerine yemin verebilirsin, vermeyebilirsin de elbette! Sonra mağdur bir kadın mısınız **Mala Jina**'nın zorunlu müdahilliğini düzenleyen yasa, kadını başkaca alanlarda olduğu gibi burada da yalnız bırakmıyordu. Oysa gelmeden evvel hepimizin aklında gizli bir şekilde bulunan "hukuk alanında fikir alışverişinde bulunabiliriz" fikri yerini açıkça naif bir "kendini geri yanlarımızı hiç bulaştırmamak" kaygısına bırakıyordu.

Sonra bir arkadaş, toplumsal değişimi ifade ederken anlatmıştı. Bir komün toplantısında "neredensin" sorusuna daha dün "Dêrik'tenim – Süryaniyim – Arabım" gibi etnik köken göndermeli ifadeler yerini "Birinci komündenim heval" gibi komün göndermeli cevaplara bırakmış. Ne güzel!

Sonra bir bölgede komün toplantısı ve eşbaşkan seçimi olmuş. Komün çoğunlukla Arap halkının yaşadığı bir bölge komünü olmasına rağmen eşbaşkanlar Kürtlerden seçilince "aşırı demokrasi"ye küçük bir müdahale olmuş. Ne var ki, bu müdahalenin de demokratik dönüşümü ihmal edilmemiş. Komün tekrar toplanmış, Kürtler itirazlarını dile getirmiş. Bu komünde Arapların ezici çoğunluğuna rağmen nasıl oluyorlar da Kürtler eşbaşkanlığı alabiliyor diye. Oysa biliniyor, Araplar esasen Kürt adaylara oy vermişler. Komün üyeleri, "Dün Baasçılar vardı, bugün Kürtler. Dün Baas'a nasıl davrandıysak bugün Kürtlere aynı şekilde davranmalıyız diye düşündük" meyanında açıklayınca dertlerini, eşbaşkanlardan biri istifa sunuyor ve üçüncü sırada seçilen bir Arap Şeyhi eşbaşkan oluyor. Bu sadece bir örnek olabilir fakat ulusal temsiliyet anayasa niteliğindeki toplum sözleşmesi ve yasalarca güvence altına alınmış. Yasama Meclisi'nde bütün etnik kökenlerin katılımı sağlanabilir diye % 5 kota uygulanıyor. "Demokratik ulus" şeklinde ifadesini bulan Abdullah Öcalan tezi bu.

Kürt ulusal mücadelesinden bahsederken Öcalan'dan bahsetmemek imkânsızdır. Bu imkânsızlık Rojava için daha bir geçerli. Öcalan'ın Rojava/Suriye günlerinde mesela Qamişlo'da girmediği evin kalmadığından bahsediliyor ve birçok evde zamanında kendisiyle çekilmiş fotoğrafların evlerin salonları süslediği söyleniyor.

Baas Rejimi'nden eser kalmamış değil; Qamişlo'nun özellikle merkezi bir bölgesinde Hafız Esad heykelleri, Beşar Esad fotoğrafları, rejim bayrakları halen duruyor. Sorduk. Rejim taraftarlarının ikamet ettiği bir bölgeymiş ve bu sembollere yönelik bir hareketin gereksiz gerginlik ve çatışmalara yol açmasını istemiyorlar. Hem haklı oldukları çok açık: Üstelik Esad heykeline veya Suriye bayrağına bir müdahale bağlılığı pekiştirmeye neden de olabilir pekâlâ. Hem genel felsefelerine bakılınca, Rojava devrimcileri, o heykelleri de bay-

rakları kaldırma işini, rejimin şimdiki taraftarlarına ikna süreçlerini işleterek bırakmayı hedefliyor olmalılar.

Özel mülkiyeti sormadan edemezdik! Sorduk. Devrimden önce Kürdün mülkiyet hakkı olmadığı için tartışmaya sıra gelmemiş. "Demokratik Ulus" inşa edilirken de Baas Rejimi'nin yarattığına benzer bir korkuya kapılsın istememişler Süryanilerin, Çeçenlerin, Arapların, Türkmenlerin...

Tarıma dayalı iktisadi bir yaşam mevcut Rojava'da. Elektrik hatları bir tarafta rejim, diğer tarafta IŞİD tarafından kesilince elektrik, jeneratörler vasıtasıyla sağlanmak durumunda kalmış. Yine ısınma problemi de mazot yakılarak gideriliyor. Büyük rafineri ve baraj, IŞİD denetiminde bulunuyor. Ülkenin iç ihtiyacının çok üstünde zengin petrol yatakları var. Fakat teknolojik donanım yetersiz, geri yöntemlerle ayrıştırılan petrol, yol boyunca küçük tezgâhlarda pet şişelerde satışa sunuluyor.

Kıyaslama yapmak doğru değil fakat yapmadan edemiyor insan, asayiş birimleri ciddiyet içerisinde ama içten bir gülümsemeye selamlayarak yolcu ediyor geçiş noktalarından. YPG/YPJ'nin Serêkaniye karargâhına vardığımızda sıcak karşılamalar olağan bir hale dönüşmüştü. Kadınlar her yerdeydi ve devrimin genç neferleri zafere olan inançla gülümsüyorlardı durmadan. Buldukları bölgede de çatışmalar oluyordu ama kalpleri Kobanê için atmaktan geri durmuyordu. "Arap Kemer"inden istifade eden El Nusra ve IŞİD kuşatmasını yarıp Kobanê'ye geçebilseler bir dakika dahi duramayacak gibiydiler. Enternasyonalizm ise diğer alanlara nazire yaparcasına askeri alanda hızlıca mevzisini kurmuştu.

Rojava Devrimcileri kendilerini, örgütlerini en başta bir "eğitim hareketi" olarak ifade ettiler. Savaş ve devrimin inşası yoğun bir tartışma ve eğitim seferberliğiyle eşgüdümlü gerçekleştiriliyor. Felsefe metinleri, tarih, siyaset ve sosyoloji özgün akademilerde ders olarak okutuluyor.

Heyet üyeleri dönüş vakti geldiğinde, Rojava'ya geldikleri günden farklı bir algıya varmışlardı ve elbette ufkumuzun genişlediğini söylesem abartmış olmam diye düşünüyorum.

(Rojava Devrimi İçin Avukat Dayanışması üyesi Av. Kemal Toraman)

Çalıp çırpıp AK-layan, vurup kırıp s-AK-layanlar halkın mahkemesinden kaçamayacaklar!

Devlet denilen aygıt, en alt düzeydeki memurunu bile halka karşı işlediği suçlarda koruma perspektifiyle hareket eder. Polisin, Ali İsmail Korkmaz'ı kameralar önünde katletmesine rağmen verilen karar da bu korumanın bir belgesi olmaktadır. Bu kararı verenler, Gezi İsyanı'nda toplumsal muhalefeti ölümcül şiddetiyle bastırmaya çalışan ve **"emri ben verdim, polisim vurdu"** diyen dönemin başbakanı, şimdiki cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan ve şürekâsıdır. Ali İsmail'in ölümüne sebep olan saldırganların yargı tarafından kollanması ise, katil ve katil adaylarına, *"siz istediğiniz gibi vurun, kırın, katledin biz arkanızdayız"* mesajını vermektedir.

Gezi'de, balkon ve kürsülerden tehditkar konuşmalarıyla, sokağa çıkan halka meydan okuyan ve terör estiren egemenlerin temsilcisi Erdoğan şu anda da devam eden Gezi mahkemeleleriyle halktan intikam almaktadır! Elbette ki bu sadece Ali İsmail'in katillerini koruyarak ortaya çıkmamıştır. Önce katledilen ve sonra "terörist" ilan edilen Berkin Elvan'ın, Gezi'de polisin direkt hedef gözeterek katlettiği Abdullah Cömert, Medeni Yıldırım, Mehmet Ayvaltaş, Ethem Sarısülük ve H. Ferit Gedik'in azmettiricisi devlet,

tetikçilerini de korumaktadır/koruma devam edecektir.

Ali İsmail'in davasının burjuva medyanın gündeminden dahi düşmemesi, Gezi İsyanı'nda egemenlerin engellemediği toplumsal muhalefetin tavan yapmasındandır. Olayları dengelemeye ve kontrol altında tutmaya çalışan devlet, bunu tam anlamıyla yapamadığında ortaya bir kurban atıp bütün dikkati o kurbanın üzerine toplar. Tıpkı savcının, Ali İsmail'in katillerini önce koruma yönünde karar alınmasına seyirci kalıp, sonra kitle hareketlendiğinde kararı değiştirmesi gibi.

Davanın hukuki sürecini, **Açılım Hukuk Bürosu** avukatlarından **Aylin Kırıkcu**'dan gelişmeleri dinledik.

- Davada neler olduğunu ve neyin hedeflendiğini anlatır mısınız?

- Ali İsmail'in ölümüne sebep olan, polis ve sivillerden oluşan failerin ölümcül darbeleri ve sonrasında gittiği hastaneden kas gevşetici verilerek evine gönderilmesi idi. Bu durum olay günü görüntüleri başta olmak üzere, dosyadaki bütün deliller de sabit. Bu anlamda cinayetin, polis memurları ve sivil faillerce **"kasten insan öldürme"** suçunun canavarca bir hisle/eziyet çektirerek gerçekleştirildiğinin kabul edilmesi ve

sanıklara "ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası" verilmesi gerekirdi.

Oysa ki, Savcılığın **"kasten insan öldürme"** suçunu işlediği yönünde görüş bildirdiği polis Mevlüt Saldoğan hakkında dahi, mahkeme heyeti yaralama sonucu ölüme sebebiyet verme suçundan mahkumiyet hükmü kurdu. Ali İsmail'in dövülmesi için emri veren polis amirinin beraatına karar verildi. Mahkeme, ceza verdiği sanıklar hakkında 12-13 yıl gibi göstermelik cezalarla yetinmeyerek, yabancı olmadığı "iyi hal indirimi"ne gitti. Kamu görevlileri olan polislerce işlenen bu cinayet, aynı zamanda bir işkence suçu. Davada, işkenceye ilişkin bir cezalandırma ise söz konusu değil.

Hastayı tedavi ederek, gözlem altında tutması gereken

Dr. Hasan Gülcü ise bu ihmaliyle cinayetin faillerinden biri. Hakkında bu yönlü bir yargılamaya gidilmeliyken, soruşturmada takipsizlik kararı çıkmıştı. Bu kararların hukukla bağdaşır bir yanı bulunmamaktadır.

Suçun müşterek bir şekilde ve öldürme kastıyla işlendiği çok açık. Sanıkların bazılarının tamamen cezasız kaldığı, diğerlerinin ise aldıkları cezanın üçte ikisini yattıktan sonra serbest kalacakları düşünüldüğünde -ki bu 5-6 yıl demek- bu davada çıkan karar; adeta bir **"cezasızlık"**tır. Yargıtay'ın kararı onaması, mevcut yasanın dahi çiğnenmesi anlamına gelecek. Ancak dönemin başbakanı, şimdiki cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın **"Emri ben verdim"** çıkışını anımsamak bile, mahkemelerin tarafsız olamayacaklarını ve yargılamaların baskı altında yürütüldüğünü görmemize yetiyor. Bu şartlar altında adil bir yargılamanın Yargıtay'da gerçekleşmesi de pek mümkün görünmüyor.

Ali İsmail'i devlet "unuttu" ama halk unutmayacak!

İzmir

Emek ve Demokrasi Güçleri'nin Alsancak Sevinç Pastanesi önünde gerçekleştirdiği eyleme **Partizan**, **SDP**, **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Kaldıraç** gibi devrimci, demokratik kurumlar da katıldı. Kordon'a doğru yürüyüşe geçmek isteyen kitle sivil polisler tarafından engellenince oturma eylemi başlatıldı. Oturma eyleminin ardından basın açıklaması okundu ve eylem sonlandırıldı.

İstanbul

Kadıköy: Boğa Meydanı'nda adalet istemek için binlerce insan toplandı.

Aralarında **Partizan**, **ESP**, **Yeni Demokrat Gençlik (YDG)**'nin de bulunduğu kitle, **"Uğur'ların Ali İsmail'lerin katilleri hesap verecek"** pankartı arkasında yürüdü. Kadıköy Çarşısı içinde yürüyüş gerçekleştiren kitle, Boğa Meydanı'na

gelerek bir açıklama yaptı. Eylemin ardından kitleye saldıran polise, kitle havai fişeklerle karşılık verdi. TOMA ve biber gazı ile gerçekleşen polis saldırısında çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Okmeydanı: Aralarında **Partizan** ve **Yeni Demokrat Kadınların** da olduğu kitle, **Mahmut Şevket Paşa Mahallesi Sağlık Ocağı** önünde toplanarak, **"Ali İsmail Korkmaz, Okmeydanı unutmaz"** pankartı açtı. Sloganlar atarak yürüyüşe geçen

kitle ajitasyon konuşmaları ile halkı Ali İsmail için sokaklara davet etti.

Okmeydanı Polikliniği önüne yapılan yürüyüş bir açıklamanın ardından, Ali İsmail nezdinde Gezi şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuyla sonlandırıldı.

Yürüyüşün sona ermesinin ardından polis mahalle içerisine girerek tazyikli su ve gaz bombalarıyla kitleye saldırdı. Kitle saldırıya havai fişek ve molotofla karşılık verdi.

* **Sarıgazi:** Sarıgazi halkı Derya Market önünden başlayarak **Demokrasi Caddesi**'nin girişine kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Aralarında **Partizan** ve **YDG**'nin bulunduğu kitle, **"Ali İsmail Korkmaz, Sarıgazi unutmaz"** pankartı açarak yürüdü. YDG de, **"Atılan her tekmenin hesabı sorulacak!"** yazılı pankart açtı. Demokrasi Cade-

si'nde açıklama yaptıktan sonra kitle eylemi sonlandırdı.

Bursa

Setbaşı'nda toplanan kitle slogan ve alkaşlarla **Heykel'e** yüründü. Burada **"AKP adaletinin bu olduğunu, AKP ve katliamcılardan hesap soracakları"** şeklinde açıklama yapıldı. Eylem boyunca polis kameralarının çekim yapmalarına engel olmak için kitle dövizlerle kameraların önünü kapattı. Bu yüzden kitle ile polis arasında arbede yaşandı.

Deniz gözlüğü taşımak "suç"muş meğer!

İstanbul: Gezi İsyanı sonrasında birçok ilde operasyon düzenleyen devlet, zaman zaman komediye dönüşen yargılamalarına devam ederken, Taksim Dayanışması'nın yasadışı gösterilerek hakkında yüksek cezalar istendiği duruşma **20 Ocak** günü görüldü. Duruşmada, yargılananlardan bir kişiye **"Deniz gözlüğü var mıydı?"** diye soruldu.

İstanbul Adliyesi 33. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde görülen duruşmaya, Dayanışma avukatları katılırken; mahkemeyi birçok demokratik kitle örgütü, siyasi parti temsilcileri ve uluslararası gözlemciler de izledi.

Duruşma **14 Nisan 2015** tarihine ertelendi. Avukatlar ve Taksim Dayanışması, Nisan'da görülecek celsenin karar duruşması olmasını umuyor. İddianamede, **Mücella Yapıcı** ve **Ali Çerkezoğlu**'nun da aralarında yer aldığı 5 kişi hakkında **"Suç işlemek amacıyla örgüt kurma"**, **"Kanuna aykırı toplantı ve yürüyüşlere silahsız katılarak ihtar rağmen kendiliğinden dağılmama"** ve **"Halkı kanuna aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşüne kışkırtma"** gerekçeleriyle 5'er yıldan 13'er yıla kadar hapis cezası istedi. Diğer 21 kişinin de **"Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet ettikleri"** iddiasıyla 1 yıl 6 aydan 3 yıla kadar hapsi talep ediliyor.

Hrant'ın katledilişinin 8. yılında, 8. duruşma: Mahkeme delilleri karartıyor!

Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink'in 19 Ocak 2007'de öldürülmesinin ardından, katledilişin 8. yılında pek çok ilde eylemler, anma etkinlikleri düzenlendi. "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz" sloganları meydanlarda, sokaklarda haykırılırken 23 Ocak günü ise Hrant Dink davasının 8. duruşması İstanbul Adalet Sarayı'nda görüldü; Adliye önünde Hrant'ın arkadaşları "Hrant için, adalet için" diye rek adalet taleplerini dile getirdi.

Hrant'ın arkadaşları duruşma öncesinde suçun sadece bir kişiye yüklenmeye çalışıldığını, ancak cinayetin MİT, asker, polis işbirliğinde işlendiğini ifade

ettiler ve Hrant'ın katillerinin tek tek yargılanmasını istediler. Ermeni soykırımının 100. yılında başbakan A. Davutoğlu'nun iyilik mesajları göndermesinin somut anlamda hiçbir adım atılmadığı sürece bir anlam ifade etmediğini dile getirdiler; bu somut adımın da Hrant davası ile atılmasının önemli olduğunu ifade ettiler.

Duruşma öncesinde gerçekleştirilen açıklamalar bunlarken, Hrant'ın katledilişinin 8. yılında, 8. duruşma mahkemenin delilleri karartması ile devam etti; böylece TC'nin katliamcı yüzü yargı aşamasında da defalarca kendini gösterdiği üzere tekerrür etti.

Peki duruşmada neler oldu?

Dink davası avukatlarının soruşturmanın derinleştirilmesi ve delillerin üzerine gidilmesi yönündeki talebi "Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nde görevli ve gerçeğe aykırı tutanak tuttuğu anlaşılan görevliler hakkında delilleri kararttıkları gerekçesi ile suç duyurusunda bulunulmasını, bu kayıtlara ilişkin Trabzon Emniyeti'ndeki bilgisayarlar ve hard diskler üzerinde bilirkişi incelemesi yapılmasını talep ediyoruz" talepleri "yargılamamanın uzamasından başka bir yarar sağlamayaacağı" gerekçesiyle reddedildi.

Böylece Hrant'ın arkadaşlarının duruşma öncesinde dile getirdikleri "suçu bir kişiye yükleme" kaygısı doğrulanmış oldu; davanın seyrini etkileyecek delillerin ortaya çıkarılması yerine hızlıca sonlandırılması amacını taşıdığı alenen açığa çıktı.

Ayrıca mahkeme, Oğün Samast'ın arkasından geldiği iddia edilen kişinin Osman Hayal olup olmadığının tespiti konusunda TÜBİTAK'tan istenen raporun henüz gelmediğini belirtti; sanık Ahmet İskender'in de hala yakalanmadığı bildirildi; duruşma 28 Nisan 2015 tarihine ertelendi.

Antakya'da halk kürsüsü kuruldu!

Antakya: Antakya'nın Erzin ilçesinde, halk yeterince hizmet gelmediğini söyleyerek halk kürsüsü kurdu.

İlçe meydanına kurulan kürsüde halk, büyükşehir ve ilçe belediyesinden beklentilerini dile getirdi. Kanalizasyondan, kesilen elektriğe, bozuk yollardan, esnafın durumuna kadar birçok konuda sorunlarını konuştu. Büyükşehirin yapılanmayı tamamlamadığından, ilçe belediyesinin ise gelir ve yetkilerinin azaldığını bahane ederek hizmet üretmediğinden şikâyet etti.

Ayrıca ilçeye yapılan termik santral ve çimento fabrikalarından kaynaklı doğanın ve çeşmeden içtikleri suyun bozulduğu, çamur akmaya başladığı ise diğer bir önemli mesele olarak dile getirildi.

Hrant için 8. yılda "Poloris Hay Enk"

Hrant Dink katledilişinin 8. yılında birçok ilde eylemlerle anıldı; eylemlerde 1915'ten Hrant'a katliamın sürdüğü haykırıldı.

İstanbul

Taksim Meydanı'ndan başlayan yürüyüşe, Hrant Dink'in ailesi, dostları ve Agos gazetesinden çalışma arkadaşlarının yanı sıra, Gezi şehidi Berkin Elvan'ın ailesi, Ermeni toplumu örgütlenmeleri, HDP milletvekilleri, birçok sanatçı ve aydın ile **Partizan** ve **YDG** gibi devrimci örgüt de katıldı.

Halaskargazi Bulvarı boyunca Agos Gazetesi önüne kadar süren yürüyüşte Hrant Dink'in, Gezi şehitleri, Kobanê şehitleri Arın Mırkan, Sibel Bulut, Suphi Nejat Ağırnaslı, Oğuz Saruhan, Vahap Güven, Serkan Tosun'un fotoğrafları da taşındı.

Agos Gazetesi önüne gelindiğinde ise burada anma programı gerçekleştirildi. Programda ilk olarak Hrant'ın Arkadaşları adına bir konuşma yapıldı. Devamında ise Hrant Dink'in Arkadaşları adına **Murathan Mungan** yaptığı konuşmada, şimdiye kadar katledilen onlarca ilerici-devrimci insanın geride kalanların daha fazla konuşabilmesi için yaşamlarından feda ettiğine dikkat çekti.

Akşam saat 19.00'da ise Taksim'de Fransız Konsolosluğu önünden Galatasaray Lisesi önüne yapılan yürüyüşün ardından Galatasaray Lisesi önünde Ermenice ve Türkçe basın

açıklaması yapıldı.

Kadıköy: HDP Kadıköy İlçe Örgütü'nün çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce kişi Hrant Dink'i Kadıköy'de andı. Altiyol'da başlayan anmada Kilit Meydanı'na yüründü.

Programda Hrant'ın sevdiği şarkılar ile Hrant'ın konuşması dinletildi. Sonrasında ise HDP Kadıköy İlçe Örgütü'nden **Bülent Uyguner** konuştu. Yapılan konuşmada, Hrant'ın katledilişinin ardından 8, Ermeni Soykırımı'ndan ise 100 yıl geçtiğine dikkat çekilerek soykırımın yüzleşme çağrısında bulunuldu.

Ankara

Partizan ve YDG'nin de aralarında olduğu çok sayıda devrimci, ilerici kurumun öncülüğünde akşam saatlerinde Sakarya Meydanı'nda buluşan kitle Adalet Bakanlığı'na yürümek istedi. Polis, Bakanlık önüne kadar yapılacak yürüyüşe TOMA ve çevik kuvvet eşliğinde saldırdı. Saldırıya karşı sloganlarla direnen kitle ara sokaklara dağıldı. Polisin Kızılay Meydanı dâhil ara sokakları da tuttuğu saldırıda aralarında bir YDG okurunun da olduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı.

İzmir

Binlerce insan Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi sonunda toplandı. Kitle Kıbrıs Şehitleri Caddesi boyunca yürüyüşe geçti.

Partizan, HDP, YDG, ESP gibi devrimci ve demokratik kurumların

da katıldığı eylem Alsancak Erbil Süel'in önünde Ermeni soykırımında katledilenler ve Hrant Dink anısına saygı duruşu ile devam etti.

Kitle adına basın açıklamasını **Zerrin Kurtoglu** okudu. Kurtoglu, cinayetin üzerinden tam sekiz yıl geçmesine rağmen adalet arayışlarının devam ettiğini, aslında yüz yıldır adalet arayışlarının sürdüğünü ifade etti. Daha sonra **Grup Günbeli**'nin müzik dinletisi ile eylem sona erdi.

Bursa

Yüzlerce kişilik kitle Hrant için Heykel'e kadar yürüdü.

Heykel'e gelindiğinde kurumlar adına basın açıklamasını **Güney Özkalınç** okudu. Devletin 1915 yıllında günümüze kadar yaptığı katliamlara ve soykırıma vurgu yapılan açıklamada, "İstihbaratıyla, güvenlik birimiyle, medyasıyla artık tanıdığımız korunaklı bir şemsiyenin altında gayet nizami bir cinayet işlediler/işlemekteler" denildi. Açıklamanın ardından anma sloganlarla son buldu.

Melet

Hrant için bir araya gelen kitle Hrant Dink'in Melet Çavuşoğlu Mahallesi'nde bulunan evine yürüdü. Yürüyüş sırasında 4-5 kişilik bir grup silahlı saldırı girişiminde bulundu. Polis ekiplerinin müdahale ederek arama yaptığı şahıslardan birisinin üzerinden bir adet tabanca çıkması kısa süreli gerginliğe yol açtı. Polis, saldırı girişiminde bulunan şahıslardan hiçbirini gözaltına almadı.

Hrant Dink'in doğduğu evin önüne gelen kitle Dink'in şahsında katledilen gazeteciler için saygı duruşunda bulundu ve Ermenice, Kürtçe ve Türkçe olarak Sarı Gelin türküsü söylendi.

Gumgum/Elbistan

Elbistan'da Hrant Dink'in katledilişinin 8. yılında **Partizan, YDG** ve **YDK** tarafından anma programı düzenlendi.

Program Hrant Dink şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı. Elbistan Partizan adına bir konuşma yapıldı. 24 Ocak Vartınik katliamı ile ilgili Elbistan'da yapılacak programa katılım çağrısı yapılarak anma programı sonlandırıldı.

Katillere cezasızlık zırhı

H. Merkezi: Cumartesi Anneleri, 513. kez Galatasaray Meydanı'nda oturma eylemi yaptı. Kayıplardan sorumlu olanların cezasızlık zırhıyla korunduğunu, dosyaların zamanışımı ile kapatılmak istendiğini belirten kayıp yakınları, bu hafta 23 Kasım 1995'te gözaltına alınarak kaybedilen **Abdullah Canan**'ın akıbetini sordu, katillerin yargılanmasını istedi.

Eylemde ilk sözü oğlu, **Tayyip Canan** aldı. Babasının işkence ile öldürüldükten sonra yeniden arabasına konulduğunu ve iki karakolun arasında olan bir uçurumdan atıldığını belirten Canan, cesedinin 2 yıl sonra çıkarıldığını, bir buçuk ay bekletildikten sonra da Adli Tıp Kurumu'na gönderildiğini söyledi.

Yapılan konuşmaların ardından haftanın açıklamasını **Mine Nazari** okudu. Uluslararası hukukta gözaltında kaybetmenin en ağır suçlar içerisinde yer aldığını belirten Nazari, insanlığın onurunu ve geleceğini tehdit eden suçun etkili bir biçimde cezalandırılmasının devletlerin yükümlülüğü olarak kabul edildiğini belirtti. Uluslararası hukukun, kaybetme suçunun faillerine karşı koruma sağlayan tüm düzenleme ve uygulamaları yasakladığına da dikkat çeken Nazari, Türkiye'de ise gözaltında kaybetmenin neredeyse suç olarak görülmediğini vurguladı.

PŞTA faaliyetçisi Nesibe Kaş ölümsüzlüğe uğurlandı!

İstanbul: Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri faaliyetçisi **Nesibe Kaş**'ın cenazesi, 24 Ocak günü Sarıgazi Cemevi'nden alınarak Ümraniye İhlamur Kuyu Mezarlığı'nda sonsuzluğa uğurlandı.

Bir yılı aşkın bir süredir kanser hastalığıyla mücadele eden Nesibe Kaş'ı ölümsüzlüğe uğurlamak için gelenlerin arasında **Partizan**, Yeni Demokrat Kadın (YDK), **Yeni Demokrat Gençlik (YDG)**, Kaldıraç, **HDP/HDK**, Düşüncede Özgürlük Hareketi, **ESP**, Dersim Pülümür İlçesi Derneği, **Munzur Kültür Derneği (MKD)** ve Munzur Çevre Derneği (MÇD) vardı. Polis saldırısı olasılığının çok yüksek olduğu eylemlerde dahi hiçbir eylem ve etkinlikten geri kalmayan, maruz kaldığı biber gazlarından kaynaklı hastalığı ilerleyen Nesibe Kaş'ı kadın yoldaşları omuzlarında taşıdı.

Örgütlü bir yaşam ve sağlam irade!

Örgütlü bir yaşam süren ve devlet karşısında sağlam bir iradeye sahip olan Kaş, İHD Elazığ Şubesi kurucularının arasında yer almış ve demokratik alanda yürüttüğü mücadelesinden vazgeçmemiştir. Dersim gerilla birliklerinde de yer aldığı bilinen Kaş, gerilla bölgesinde yerel çalışmalarda da yer almıştır.

Sarıgazi Cemevi'nden Kaş için yapılan anma etkinliğinde PŞTA ve Yeni Demokrat Kadın adına birer ko-

nuşma yapıldı. PŞTA adına konuşmayı **Sevim Kalman** yaptı.

Kalman konuşmasında, Kaş'ın mücadelesi boyunca birçok alanda görev alarak kendisini var ettiğini ve bütün çalışmalarında özveriyle hareket ettiğini vurguladı. Kalman son olarak şunları söyledi: *"Asalıklığa, üretmeden var olmaya karşı yaşamıyla karşı pratik tutum olarak değerlerimizin korunmasında her zaman kiskanç ve duyarlı davranmıştır. Nesibe Kaş yoldaşı ölümsüzlüğe uğurlarken fedakâr yaşamı ve bağlılığı bizlere örnek ve yol gösterici olacaktır. Yaşamından öğrenerek ve onu unutmuyacağız."*

Devrim ve demokrasi mücadelesinin sessiz emekçileri... PŞTA'nın konuşmasının ardından

YDK adına da **Rahime Karvar** bir konuşma yaptı. Devrim ve demokrasi mücadelesinin bir de sessiz emekçileri olduğunu vurgulayan Karvar, bilinmediklerini, tanınmadıklarını ancak bu mücadele inşasında da vazgeçilmez olduklarına değindi. Kaş'ın da bu sessiz emekçilerden biri olduğunu söyleyen Karvar, Kaş'ı kadın bilincine ekleyerek mücadelede var olmaya devam edeceklerini vurguladı.

Anma programının ardından, yoldaşlarının omuzlarında, **İhlamur Kuyu Mezarlığı**'nda son yolculuğuna uğurlanan Kaş'ın bedeni üzerine, yıllardır inandığı ve mücadele ettiği kolektifin orak çekiçli bayrağı örtüldü. Cenazenin defnedilmesinin ardından Sarıgazi Cemevi'nde Kaş'ın ailesi tarafından yemek verildi.

Fındıklı'da yeni HES/RANT projeleri

H. Merkezi: Rize Fındıklı'da derelerine ve vadilerine tek bir kazma dahi vurduurmayan halk, yeni bir HES projesiyle karşı karşıya.

Yeni yapılacak proje Fındıklı Abu dere ve Abuvince dere mevkiinde yer alacak, Artvin'de planlanan proje ise Arhavi ilçesi sınırları içinde yer alacak. Proje, Abu suyu üzerinde Arhavi'nin Yurt yaylasından başlayacak ve Fındıklı Çatak yaylasında sona erecek.

Çayen Elektrik Üretim Sanayi ve Ticaret A.Ş. tarafından yapılması planlanan 14 megavat kurulu gücündeki Taşdibi HES Projesi için ÇED süreci Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından başlatıldı.

Bakanlığın internet sitesinde yer alan duyuruda halkın katılımı için gereken toplantının 18 Şubat'ta olacağı belirtilirken toplantı yerinden söz edilmedi, görüşlerin bakanlığa ve Rize Va-

liliği'ne gönderilebileceği belirtildi.

Fındıklı Derelerini Koruma Platformu Sözcüsü **Hüseyin Acar** ise yapılan duyuruların dahi başlı başına bir komedi olduğunu söyledi. ÇED toplantısını yapamayacaklarını proje sahiplerinin de bildiğini belirten Acar, *"Sanki bugün kadar Fındıklı halkının verdiği mücadeleyi, gösterdiği direnci hiç duymamışlar, yargı kararlarını hiç okumamışlar, hukuktan haberleri yokmuş gibi davranıyorlar. Merak etmesinler, bir kez daha öğreteceğiz"* dedi.

AKP'nin talan şehveti

H. Merkezi: Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ) için açılan dava sayısı gün geçtikçe artıyor. Torba yasa ile AKP, odaların dava açmasını engellemek isterken bir taraftan da ranta karşı açılan dava sayıları artıyor. Mimarlar Odası Ankara Şube yöneticileri Atatürk Orman Çiftliği'nde dava sayısının 41'e yükseldiğini açıkladı. Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı **Tezcan Karakuş Candan**, *"AOÇ'de Botanik bahçesi bahanesi ile yapılaşmaya açıyorlar"* dedi.

23 Ocak günü açıklama yapan Candan *"Mimarlar Odası Ankara Şube*

olarak AOÇ arazisinde açacağımız bu dava ile sayı 41'e yükseldi. AOÇ talanına dur demek için yargıya taşımaya devam edeceğiz. Önemli bir kısmı AOÇ arazisinde bulunan Rekreasyon alanı olarak planlanan Milli Botanik bahçesinde yapılaşma riski var.

AOÇ arazisi kentsel rekreasyon alanına dönüştürülerek yaklaşık 35 bin metrekarelik yapılaşma veriliyor. Oysa ağaçlandırılacak alanda yapılaşma olmaz. Rekreasyon alanı olarak görünse de ticari alan ve yapılaşma riskini ortaya çıkarıyor" dedi. Candan, Milli Botanik Bahçesi olarak gösterilen söz konusu rekreas-

yon alanı hakkındaki açıklamasında devletin Ankara'ya AOÇ'de bir yeşil alan bir orman kazandırmak ve halka rekreasyon alanı kazandırmak derdinde olmadığını, dertlerinin burayı talan etmek olduğunu belirtti.

Candan açıklamasında son olarak *"Bu alan aynı zamanda Eskişehir yoluna cephesi olan, ağaçlandırılacak alandır. Eskişehir yolunda nasıl emlak artışı olduğunu biliyoruz, bakanlık botanik bahçesi diye AOÇ arazisini yapılaşmaya açmanın hesabını yapıyor. Görünen köy kılavuz istemez. AOÇ arazilerinin talanına izin vermeyeceğiz"* dedi

Okurlarımız kahvaltıda buluştu

Kartal: Kartal'da gazetemiz okurları kahvaltı etkinliğinde buluştu. Etkinlikte, Kartal bölgesinde yürütülen faaliyet tartışıldı.

18 Ocak günü gerçekleşen etkinlikte Kartal'da uzun süredir okurlarla biraraya gelinmediği belirtilerek böylesi bir etkinliğin, hangi ihtiyacın ürünü olduğu tartışıldı. Sohbetin açılması ile birlikte gazete dağıtımlarından genel faaliyetin değerlendirilmesine, kitle çalışması ve çalışma tarzına kadar bir dizi konuda eleştiriler alınarak tartışmalar yürütüldü.

25 Ocak günü gerçekleşecek şehitler anması etkinliği ile ilgili olarak da çalışmaların değerlendirildiği kahvaltıda, Esenyah ve Gebze'de de benzeri etkinlikler yaparak okurlarla biraraya gelme kararı alındı.

Avcılar'da göçmen kadınlar için eylem

H. Merkezi: İHD İstanbul Şubesi Kadın Komisyonu, 21 Ocak'ta yaptıkları basın açıklaması ile Suriye'den Avcılar'a gelen ve burada kaybolan iki göçmen kadının akıbetini sordu.

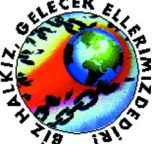
Avcılar Kaymakamlığı önünde basın açıklaması yapan kadınlar **"Suriyeli kadın ve çocuklar kaybedilmesin"** pankartı açtı. İHD Kadın Komisyonu adına açıklamayı MYK üyesi **Dilber Yüksel** yaptı.

Yüksel, İstanbul başta olmak üzere bütün büyük kentlerde göçmen kadınların kaçırıldığını, bedenlerini satmaya zorlandıklarını belirtti. Dilber, ailenin ilk olarak Küçükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunduğunu ancak hala haber alınmadığını kaydetti.

"Mehmet Yamaç serbest bırakılsın!"

H. Merkezi: İHD Cezaevi Komisyonu, hasta tutsakların serbest bırakılması için başlattığı oturma eyleminde 149. haftayı geride bıraktı.

Eylemde **Leyla Kaya**, Mehmet Yamaç'ın hastalığı hakkında bilgi vererek Yamaç'ın ailesinin Van'da olduğunu ve Van Hapishanesi'ne sevkinin bile engellendiğini belirtti. Kaya, tecrit, işkence, hak ihlallerinin herkesin yambasında olduğunu hatırlattı.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

“Şehitlerimizi bilincimize doldurup düşmanın üzerine yağdıracağız”

Kartal: Devrim ve komünizm şehitlerini anma etkinliği bu yıl da Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde gerçekleşti. Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA) tarafından düzenlenen ve yüzlerce insanın katıldığı etkinlikte devrim şehitlerinin her alanda mücadelenin rehberleri olduğunun altı çizilirken onların yaşamlarını feda ettikleri ideallerinin zaferle taçlandırılması için mücadeleyi yükseltme sözü verildi.

Geçtiğimiz günlerde yaşama veda eden PŞTA faaliyetçisi Nesibe Kaş başta olmak üzere tüm devrim şehitleri, Gezi İsyanı şehitleri, MLKP savaçsısı Sibel Bulut'tan YPJ komutanı Arın Mirxan'a kadar tüm YPG şehitleri ve Cizire'de devlet terörü sonucu katledilenler şahsında saygı duruşu ile başlayan etkinlikte ilk olarak PŞTA'nın açıklaması okundu.

“Güne müdahale etmeli ve geleceğe yön vermeliyiz”

PŞTA adına Sevim Kalman'ın okuduğu açıklamada, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya yaratmak için mücadeleye atılanların, mücadelenin bedeller gerektirdiğinin bilincinde olduklarının altı çizildi. Şehitlerin siyasal ve ideolojik tutumları ve yarattıkları ile güç vermeye devam ettiği vurgulandı.

PŞTA'nın konuşmasının ardından ise sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Daha sonra ise Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM) Dans Topluluğu'nun “Jenosit” adlı oyunundan bir kesit sahnelendi.

“Onların sabır ve emekle yoğrulmuş bilincini kuşanıyoruz”

Gösterimin ardından ise Gebze Kadın Kapalı Hapishanesi'nden Tutsak Partizanların mesajı okundu. Mesajda “Onları anmanın en iyi yolunun ideallerini ideallerimiz yapmaktan, yarattıkları değerleri, bizlere bıraktıkları mirası koruyup büyütmeğe geçtiğini biliyoruz” denildi.

Devamında ise, Yeni Demokrat Kadın ve Yeni Demokrat Gençlik'in mesajları okundu.

Daha sonra ise BEKSAV Müzik Grubu sahne aldı. “Bugün Rojava'da, Şengal'de, Dersim'de savaşan tüm yiğit savaçılara selam olsun” diyen Beksav Müzik Grubu coşkulu marşlarını seslendirirken, MLKP Militanı Paramaz Kızıldaş için yazdıkları ezgi, salonda “Paramaz yoldaş ölümsüzdür” şeklinde sloganla karşılandı.

Etkinlikte Mazlum Doğan'ın ablası Serap Mutlu Doğan bir konuşma yaptı. Doğan konuşmasında, sistemin halkı örgütsüzleştirmeye çalıştığını belirterek şehitlerin buna karşı mücadeleyi dününden bugüne taşıdığını vurguladı.

Daha sonra ise Partizan adına bir konuşma yapıldı. Partizan'ın konuşmasında şehitlerin çağrısının daha fazla örgütlenmek, daha fazla örgütlemek ve yaşamın her alanını mücadele siperlerine dönüştürmek olduğu vurgulanarak “Özveri ile çabalayarak her alanda örgütlülük yaratan, kitlelerin dalgalarıyla faşizmin burçlarına saldıran, faaliyette devrimin hamalı, düşman karşısında ise korkusuz birer fedaisi olan şehitlerimizi bilinçlerimize doldurup düşmanın üzerine yağdıracağız. Onların ayak izlerine basarak, en zorlu koşullarda onlara tutunarak kavgayı zafere taşıyacak, onların düşlerini gerçek kılacağız” denildi.

“Bir yiğidin düştüğü yerden, ayağa kalkan...”

Daha sonra sahneye Pınar Aydınlar çıktı. Mehmet ve Ali Demirdağ için bestelenen

şarkı ile dinletisine başlayan Aydınlar coşkulu marş ve türküleri ile etkinliğe katılırken, yaptığı konuşmada ise “İbrahim Kaypakkaya'nın şahsında tüm şehitleri selamlıyorum” dedi.

Pınar Aydınlar'ın ardından Ermeni halkından HDP PM üyesi Nivart Bakırcıoğlu bir konuşma yaptı. Bakırcıoğlu konuşmasına “Başta Ermeni halkının yiğit evladı Armenak Bakırcıyan olmak üzere tüm şehitleri selamlıyorum” diyerek başlarken Türkiye'de Ermenilere yönelik inkar ve imha siyasetinin ve bu anlamda da soykırımın devam ettiğini belirtti.

Daha sonra ise RedHack Merkez Komitesi adına gelen mesaj okundu. RedHack mesajında Ocak ayının sadece Türkiye ve Kürdistan devrimcileri için değil tüm dünya komünist hareketi için

önemli bir ay olduğu belirtilerek “Biz 18 Mayıs 1997'de, bir yiğidin düştüğü yerden, ayağa kalkan Kızıl Hackerler yani RedHack olarak TKP/ML şehitlerini selamlıyoruz” denildi.

Etkinlikte, sanatçı Rojda da sahneye çıkarak Kürtçe ezgiler seslendirdi. Rojda'nın ezgilerinin ardından ise tüm hapishanelerdeki TKP/ML tutsaklarının ve tüm hapishanelerdeki TKP/ML kadın tutsaklarının mesajları okundu.

“Düşlerimizin peşinden koşarken hedefe ilk varanlara sözümüz var: Gözlerden korkuyu silip kavgayı büyütmeğe onlara sözümüz!” denilen kadın TKP/ML tutsakları ile “Onların yaşamlarını ve bilinçlerini bu dünyayı anlayabildiğimiz oranda kavrayabiliriz. Biz şehitlerimizin çağrısının takipçisi olacağız. Şan olsun şehitlerimizin büyük isyanına” diyen TKP/ML dava tutsaklarının mesajları, salonda coşkulu alkışlar ile karşılandı.

Etkinlikte son olarak Grup İsyan Ateşi sahne aldı. “Notalarımıza ruh veren, devrim uğruna mücadele eden şehitlerimizdir” diyen İsyan Ateşi'nin söylediği kavga marşlarının ardından etkinlik, 1 Şubat günü Sarıgazi'de yapılacak anma yürüyüşünün çağrısı ile sonlandırıldı.

PŞTA'dan tutsak ve şehit ailelerine ziyaretler

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA), Parti ve Devrim şehitleri çerçevesinde Partizan şehit ve tutsak ailelerine ziyaret gerçekleştirdi.

İstanbul

Ailelere İstanbul'da 17 Ocak günü ziyaret gerçekleştirildi. PŞTA'nın ziyaretlerinde 25 Ocak günü Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilecek anma etkinliği ile 1 Şubat'ta Sarıgazi'de gerçekleştirilecek yürüyüşe çağrı yapıldı. 2 Şubat 2011'de şehit düşen beş kızıl karanfil-den **Nurşen Arslan**'ın ailesi ile 28-29

Eylül 1998 Görümlü Köyü Çatışması'nda şehit düşen **Leyla Karakoç**'un ailesine ziyaret gerçekleştirildi.

Gülsuyu: PŞTA, 21 Ocak günü Gülsuyu mahallesinde şehit ve tutsak ailelerine atkı, PŞTA bardağı, bilet ve hapishaneden gönderilen takvimleri ulaştırdı. PŞTA'nın 25 Ocak günü Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde gerçekleştirileceği anma etkinliği ile 1 Şubat'ta Sarıgazi'de gerçekleştirilecek yürüyüşe çağrı yapıldı.

1 Mayıs Mahallesi: PŞTA'nın şehit ve tutsak ailelerine ziyaretleri 1 Mayıs Mahallesi'nde de sürdü. 23 Ocak günü

1 Mayıs'ta PŞTA'lılar, şehit ve tutsak ailelerini ziyaret ederek 25 Ocak günü Kartal'da yapılacak anma etkinliğine çağrıda bulundular. Aynı zamanda mahallede halkın yoğun olarak bulunduğu yerlere afiş çalışması yapıldı; 1 Mayıs halkına da etkinlik için çağrı yapıldı.

Dersim

Devrim ve komünizm şehitleri haftası nedeni ile Dersim ÖG okurları merkezi bir toplantı aldı. Yıllarca şehit yakınları ile bağların kopuk olmasını eleştirilerek bu sürecin bir fırsata çevrilmesi, boş bırakılan

mevzilerin yeniden canlandırılması, mücadelenin yükseltilmesi ve şehitlerin değerlerine sahip çıkılması toplantının gündemi oldu ve çalışmalara Xozat ilçesinde bulunan şehit ailelerinin ziyareti ile başlandı. Çalışma Pertek ilçesinde devam etti.

Bursa/Gemlik

Gemlik Partizan okurları Devrim ve Komünizm Şehitleri Haftası'nın yaklaşması ile “Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür”, “Her yerde isyan, intifada, serhildan”, “Kavgayı ölümsüz şehitlerimizle büyütüyoruz”, “Devrim ve komünizm şehitleri ölümsüzdür” yazılı ve Partizan imzalı yazılamalar gerçekleştirdi.